

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U PODGORICI, po sudiji Đuković Goranu, uz učešće zapisničara Maraš Ane, u krivičnom predmetu protiv okrivljene Č. S. iz M., zbog dva krivična djela davanje lažnog iskaza iz čl. 389 st. 3 i 4, u vezi st. 1 Krivičnog zakonika, po Optužnici oštećenog kao tužioca Piperović Zorana, iz Podgorice, po punomoćniku adv. R. V. iz Ulcinja, od 30.11.2009. godine, koja je ispravljena dana 11.12.2009. godine, i Optužnici oštećenog kao tužioca Jasavić Ekrema, po punomoćniku adv. L. N. iz Podgorice, od 08.12.2009. godine, nakon održanog glavnog, javnog pretresa dana 24.06.2014. godine, u prisustvu oštećenih kao tužilaca Piperović Zorana i Jasavić Ekrema, njihovog punomoćnika, adv. L. N. iz Podgorice, i branioca po službenoj dužnosti okrivljene Č. S., kojoj se sudi u odsustvu, adv. B. L. iz P., donio je i dana 30.06.2014 godine javno objavio

P R E S U D U

OKRIVLJENA:

Č.S., od oca M., rođena godine u F., državljanka R. M., nosilac putne isprave ... i lične karte ... izdate godine od B. Š.V., R. M., koja je od ... godine imala registrovan boravak na teritoriji R. M., grad Š. V., Ul. T. ., izbrisana iz evidencije na zahtjev vlasnika ... godine, nepoznatog boravišta, ranije neosuđivana,

KRIVA JE

Zato što je:

U dane 03., 05., 07., 28. i 29.12.2002. i 03., 04., 06., 08., 09. i 11.01.2003. godine, kao svjedok u krivičnom postupku protiv I. K., E. J., Z. P. i B. O., koji se vodio pred Osnovnim sudom u Podgorici, u predmetu Ki. br. 02/5585, i koji postupak je okončan obustavom usljed odustanka Osnovnog državnog tužioca, dala lažan iskaz, na način što je iznosila tvrdnje da stoje činjenice koje ne postoje, prećutala neke bitne činjenice i prikazala neke postojeće činjenice, tako da iste ne odgovaraju stvarnosti, posebno činjenicu da je ušla u SRJ poslije 21.11.1998. godine, i njenog boravka u Crnoj Gori od početka ljeta 1999. godine do 12.11.2002. godine, činjenicu poznanstva i kontakta sa B.N., činjenicu porijekla spoljašnjih hemoroida hroničnog karaktera, oguljotine u predjelu desnog nosnog krila, 14 krvnih podliva i jednog ožiljka u polnom spoljašnjem predjelu, konstatovano sudsko-medicinskim vještačenjem od 10.12.2002. godine, za koje povrede je navela da su nastale početkom ljeta 2002. godine, činjenicu da su je svirepo progonili i maltretirali svjedoci S. V. i E. J., a koje nije mogla prepoznati, činjenicu daje Novu godinu 1999. i 2000. dočekala u N. S., činjenicu da nije mogla povezati svoje kretanje, rad i boravak tokom dugog vremenskog perioda od oktobra 1998. do 12.11.2002. godine, pri čemu su nastale duge vremenske i prostorne praznine, koje praznine, zavisno od njenih različitih iskaza, iznose 15 do 24 mjeseca, činjenicu da, iako daje iscrpan opis prostorija, kuća i stanova, te poslovnih prostora, odbija da kaže u kojoj se prostoriji fotografisala na fotografijama od 1 - 4 u sudskom spisu, činjenicu da odbija da govori o pojedinim događajima koje je opisivala na saslušanju od 03. i 05.12.2002. godine, kao i činjenicu o njenom maltretiranju, podvođenju, kupovini i prodaji od strane tada četvorice okrivljenih, što znači i od strane Z. P. i J.E., ovdje oštećenih kao tužilaca, i tako što je, dajući iskaz u svojstvu oštećene, u periodu od 01.12.2002. do 27.01.2003. godine, između ostalog kazala da je P. Z. svojim putničkim automobilom "G, Č." doveo iz B. i H. - B., što se negira dopisom MUP-a S., br. 230-6121/02 od 16.12.2002. godine, kao odgovor na depešu MUP-a Crne Gore, br. 03-2883 od 03.12.2002. godine, u kojem dopisu se, u zadnjem pasusu navodi da to vozilo, u periodu septembar 1999. - 2001. godine, nije evidentirano na graničnim prelazima prema R.S. i F., te da je pred istražnim sudijom kazala kako je oštećeni kao tužilac P.Z. doveo u noćni klub "O." i prodao njegovom vlasniku, što se demantuje ugovorom br. 1 od 04.01.1999. godine, koji je sačinjen između "K.š."-a i "V. k.", gdje se kao izvođačica u izvođačkom ansanblu pominje i Č.S., sa br. pasoša, kao i prijavom u MUP-u Crne Gore, gdje se utvrđuje da je u kartonu ista upisana sa prebivalištem: P. b.b. P., usled čega su nastupile osobito teške posledice za tada okrivljene Z.P. i J. E., danas oštećenih kao tužilaca, koji su neosnovano lišeni slobode i do obustave istrage bili u pritvoru, što je, u krajnjem ishodu, teško štetilo njihovoj časti, ugledu, profesiji i uticalo na psihički, socijalni i materijalni status, kako njihov, tako i njihovih porodica,

- čime je, izvršila krivično djelo davanje lažnog iskaza iz čl. 389 st. 4, u vezi st. 3 i st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Pa sud,okrivljenoj primjenom citiranih Zakonskih propisa i čl. 3,4,5,13,15,16,32,42,52,53 i 54 Krivičnog zakonika Crne Gore i čl. 226.229,239 i 374 Zakonika o krivičnom postupku izriče:

USLOVNU OSUDU

Kojom joj prethodno utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 1(jedne)godine i istovremeno određuje da se utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko okrivljena u roku od 2(dvije)godine po pravosnažnosti presude ne izvrši novo krivično djelo.

Oštećeni J.E.,radi ostvarenja imovinskopravnog zahtjeva,upućuje se na parnični postupak.

Obavezuje se okrivljena da ovom sudu na ime troškova postupka uplati novčani iznos od 485,00 eura,kao i 30,00 eura na ime paušala,u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Oštećeni kao tužilac P.Z., iz P., po punomoćniku adv. R.V.iz U., dana 30.11.2009. godine, podigao je Optužnicu protiv okrivljene Č. S., iz M., zbog krivičnog djela davanje lažnog iskaza iz čl. 389 st. 3 i 4, u vezi st. 1 Krivičnog zakonika, koju je ispravio dana 11.12.2009. godine. U završnoj riječi na glavnom pretresu od 24.02.2012 godine, oštećeni kao tužilac P. Z. precizirao je dispozitiv optužnice, na način što je dodao: "Tako da je i, dajući iskaz u svojstvu oštećene, u periodu od 01.12. do 27.01.2003.

godine, između ostalog kazala da je on svojim putničkim automobilom "G.Č." doveo iz B. i H. - B., što se negira dopisom MUP-a S., br. 230-6121/02 od 16.12.2002. godine, kao odgovor na depešu MUP-a Crne Gore, br. 03-2883 od 03.12.2002. godine, gdje se u zadnjem pasusu kaže da to vozilo, u periodu septembar 1999. - 2001. godine nije evidentirano na graničnim prelazima prema R. S. i F., i da je pred istražnim sudijom kazala kako je on doveo u N.k. "O." i prodao njegovom vlasniku, što se demantuje Ugovorom br. 1 od 04.01.1999. godine, koji je sačinjen između "K. š."-a i "V.k.", gdje se kao izvođačica u izvođačkom ansamblu pominje i Č. S., sa br. pasoša, kao i prijavom u MUP-u Crne Gore, gdje se utvrđuje da je u kartonu ista upisana sa prebivalištem: P. b.b. P.. "

Oštećeni kao tužilac J. E., iz P., po punomoćniku adv. Lj. N. iz P., dana 08.12.2009. godine, podigao je Optužnicu protiv okrivljene Č. S., iz M., zbog krivičnog djela davanje lažnog iskaza iz čl. 389 st. 3 i 4, u vezi st. 1 Krivičnog zakonika.

Rješenjem Krivičnog vijeća Osnovnog suda u P., Kv. br. 10/583 od 01.09.2010. godine, dozvoljeno je spajanje krivičnih postupaka u predmetu poslovne oznake K. br. 10/344 sa krivičnim postupkom u predmetu poslovne oznake K. br. 09/1554, koji se vodi protiv okrivljene Č. S., iz M., zbog krivičnog djela davanje lažnog iskaza iz čl. 389 st. 3 i 4, u vezi st. 1 Krivičnog zakonika, pa se ima sprovesti jedinstveni postupak, koji će nositi poslovnu oznaku K. br.10/ 344.

Rješenjem Krivičnog vijeća Osnovnog suda u P., Kv. br. 1245/10 od 01.11.2010. godine, usvojen je predlog adv. R.V. iz U., punomoćnika oštećenog kao tužioca P.Z., i adv. Lj. N. iz Podgorice, punomoćnika oštećenog kao tužioca J. E., iz P., da se okrivljenoj Č. S. suditi u odsustvu.

Oštećeni kao tužilac P. Z., u svom iskazu pred istražnim sudijom ovog Suda od 24.01.2008. godine, naveo je da je potpuno evidentno od same krivične prijave i njene sadržine da je bila u pitanju apsolutna laž. Sama krivična prijava govori da je poznavao neka lica u nekom gradu, da je bio izvjesni ovaj i onaj. Kada je priveden kod tada istražnog sudije A. V., istražni sudija ga je pitala da li poznaje E. J., pa je kazao da nikada za E. J. nije čuo, a drugo pitanje istražnog sudije je bilo da li ima stan u B., pa je rekao da

nema. Istražni sudija ga je dalje pitala da li je ikada bio u B., pa je rekao da nije nikada bio, a na kraju, istražni sudija mu je rekla da u krivičnoj prijavi piše da je državljanku M. S.Č. prodao B.O. u B. 1999. godine za 2.000 DM. Pitao je istražnu sudiju da li se ona šali, a ona mu je odgovorila da to piše u Prijavi, a u prolazu mu je rekla da će saslušati svjedoke i da će ga poslije toga pustiti, a prethodno mu je saopštila da mu je određen pritvor, u trajanju od mjesec dana. Rekao je istražnom sudiji da ne zna o čemu se radi, da nikada nije čuo za navedene inicijale, niti zna bilo koga iz M. pa ni S.Č. Da je bila u pitanju odvratna laž o tome govori jedan detalj, s obzirom da je M. kazala da joj je on ubio dvije drugarice, pa je trebalo da ga privedu u Viši sud u Podgorici ako su joj povjerovali, za krivično djelo ubistvo, jer, zašto bi joj vjerovali u sve ono što je pričala a to joj ne vjeruju. Kada je A. V., zajedno sa M. P., Lj. R., T. G., advokatom P., H. K., M. O. i R. K. vidjela da u spisima ne postoji ama baš ništa i da je sve totalna budalaština i ogromna prevara, poslužila se najogavnijom stvari, što je diskvalifikuje kao profesionalca i čovjeka. Dana 27.12.2002. godine, nakon 20 dana od njegovog hapšenja, i nakon što mu je u svim crnogorskim dnevnim novinama fotografija svakodnevno izlazila, istražni sudija je organizovala prepoznavanje, stavivši mu pri tom naočare za vid, jer je na tim fotografijama na licu imao naočare za vid, i nakon toga ga je, u prostorijama CB-a, stavila između inspektora CB Podgorica, od kojih ni jedan nije imao naočare za vid, a nakon toga je pitala M.: "Ko je od ovih Z. P.". Da je tako svjesno odbranila laž govori i jedan od zapisnika o saslušanju u predmetu, kada je na predlog advokata P. pokrila lice na fotografiji M. S.Č. i pitala jednog od svjedoka iz B. da li zna o kome se radi, a taj svjedok je, valjda, trebao da prepozna S.Č. po čarapama ili po cipelama, a to je istražni sudija na zapisniku obrazložila time da može eventualno doći do prepoznavanja i da svjedok prije toga ne bi trebao da vidi osobu koju opisuje, jer je A. V. po svaku cijenu htjela da iskompromituje iskaz tog svjedoka, u smislu da on uopšte ne zna ko je M. S.Č. a nije se sjetila da kaže da njemu niko nije prekrivao lice mjesec dana. Kasnije se utvrdilo da je svo vrijeme, dok je bio u pritvoru postojao telegram u kojem je policija R. S. decidno i jasno kazala ono što je istina, a to je da niti on niti njegovo vozilo "g. č." nikada nije bilo na teritoriji BiH, a ponajmanje u B., i taj telegram je bio sakriven, a da je bio sakriven znali su A. V., M. M., M.P., A. J., M. O. i R. K.. Telegram je sakrio M.P. po naređenju A. J. i M. O., a da je sud spašavao laž govori i činjenica da se nakon njegovog hapšenja prijavio izvjesni F. E., koji mu je nakon izlaska iz pritvora, kada ga je pronašao u B. kazao da je pročitao u novinama da je uhapšen, pa je, iako ga nije poznavao, rizikujući razvod braka, došao u sud i prijavio se sudiji V. i kazao joj da je on doveo M. S.Č. u P., na njeno traženje, nakon što su prespavali u "S. L."-u. F. E. mu je rekao da A. V. nije htjela ni da čuje za njegovo saslušanje i da mu je samo uzela adresu, da se sjeća da je bio poziv za saslušanje nakon što je pročitao u novinama da je M. otputovala. Prostim iščitavanjem predmeta evidentno je da je u pitanju apsolutna i totalna laž, u kojoj on uopšte nije bio bitan, bitno

je bilo da bude u zatvoru zbog ove ili one političke igre. Da je bila u pitanju obična laž najbolje govori činjenica što je A.V. pitala sve svjedoke poznaju li V. B. a ne njega, a evidentno je da V.B.nema nikakve veze sa predmetom, ali je očigledno bilo potrebno da se u predmetu pomene bilo ko, ko ima veze sa M.Đ., a što, opet, sa njim nema nikave veze. Iako su bili povezani, kao grupa, nakon izlaska iz pritvora na telefon ga je pozvao E. J., da se vide, pa je kazao E. J. da ne zna kako izgleda i po čemu bi ga prepoznao, a J. E.mu je rekao da on zna njega iz štampe i, prilikom susreta sa J. E., J. E. mu je ispričao da je tog dana ostavio M.S.Č. u CB na njeno traženje, i da joj je dao 100,00 € da produži boravište, a da je uhapšen tako što ga je policija pozvala na mobilni telefon i rekla mu da dođe da prepozna neke njegove podstanare, u vezi krivičnog djela razbojništvo. Važan detalj je i to što je M. u pola svog iskaza pominjala lokal B. O., u kojem je on sa njom, kako je kazala, seksualno opštio pred ljudima, na šanku, pa je prilikom izlaska iz pritvora pozvao B. O. i pitao ga kako može da dođe do njega, da bi saznao gdje se nalazi taj lokal i kako izgleda. B. O. mu je rekao da dođe na autobusku stanicu, gdje će ga sačekati, pa, kada je došao, B. O. ga je odveo i pokazao mu lokal, površine otprilike 3 m sa 2 m, a ta dva detalja je izdvojio kao karakteristična koja ilustruju o kakvoj se sramotnoj prevari radilo, a tih detalja ima milion i mogao bi daniima da iznosi detalje koji bi frapirali svakog, o čemu vodi zabilješke i što će jednog dana biti ilustrvano. Kada se nalazio u pritvoru, prebačen je u KBC Podgorica i dana 06.01. na mobilni telefon koji mu je dao jedan od zaposlenih u KBC-u, pozvao ga je G.T., tadašnji i sadašnji visoki funkcioner MUP-a, i obratio mu se riječima: "Zoćo, brate, spašavaj me. Hoće M. O. da ubije i mene i djecu, prate me, jer je sve provaljeno, pa se boje da negdje nešto ne kažem.". Pitao je G. da li zna gdje se on nalazi i kako mu on može pomoći, pa je predložio T.G.da pođe do B. i da se javi D. M., njegovom kumu i da sutra dan to što je njemu rekao kaže i A.V., a T.G. mu je odgovorio: "Hoću, Z., brate". Kada je izašao iz pritvora, T. G., koji se prije toga nije od njega odvajao, u civilstvu prišao mu je ispred kafane "A." i rekao: "Imam djecu, imaš djecu, nijesam te zvao na telefon", pa je kazao G. da ga dobro poznaje i da zna da ga ne doživljava u pozitivnom smislu. Sa njim u društvu je bila i novinarka K. K. i, na njegovo pitanje, upućeno T. da kaže šta se desilo, T. G.mu je odgovorio: "Evo, da ti kažem pred K., ništa se nije desilo, a zašto je bilo i zbog čega baš ti, to ne pitaj mene, znali smo od prvog dana da to nema veze, da je sve suludo, ali je bilo kasno". Svi inspektori iz MUP-a Crne Gore iz Trafiking tima zvali su njegovog brata od ujaka R. I., nakon njegovog izlaska iz pritvora i govorili su mu da mu prenese da oni sa tim nemaju ništa, da nijesu mogli da odbiju naređenja i da drže porodice. Kada je jednom prilikom bio u B., u društvu B.B.i V. M., naišao je jedan od članova formirane komisije, pa su ga pitali da li zna ko je taj čovjek, i V. ga je pitao da li može da ode i da pita tog čovjeka da li je izvještaj komisije završen, pa je otišao i nakon 15 minuta se vratio i rekao je: "Gledao sam sramota, ali ovakvu sramotu da neko napravi, to još gledao nijesam". Istakao je da je

istraga protiv njega i ostalih učesnika završena, na način što je Osnovni državni tužilac u Podgorici odustao od daljeg krivičnog gonjenja protiv njih četvorice, nakon čega je A.V. donijela rješenje o obustavi istrage, koje je postalo pravnosnažno.

U svom iskazu na glavnom pretresu od 28.02.2011. godine, oštećeni kao tužilac P. Z., u bitnom je ponovio svoj iskaz koji je dao pred istražnim sudijom i naveo je da ni danas ne zna o čemu se radi, ali je zbog sada okrivljene prošao pakao, a i ne zna ko je ona. Isto to rekao je i pred istražnim sudijom i sada pokušava sa svojim kolegama da dokaže nešto i da je država imala razumijevanja trebala je u to vrijeme da objavi iskaz svjedoka-oštećene, da bi se ljudi upoznali sa istim. Smatra da je ovo najveći zločin prema pojedincu u zadnjih 300 godina i to se jedan put desi i nikad više. O ovom događaju mogao bi da napiše roman. Uhapšen je 31.11.2002. godine, a 03.12.2002. godine, odnosno nakon 4 dana od njegovog hapšenja M. P. i M. O. tražili su od MUP-a S. da provjere navode oštećene u to vrijeme, o njenom i njegovom kretanju u B., a istražni sudija i inspektori su ga pitali da li je kada bio u B., a on im je odgovorio da nije, ni tada a ni do sada nikada nije bio u B.. Dana 16.12.2002. godine, MUP S. je napisao odgovor MUP-u Crne Gore, u kojem je navedeno da Č. S. nije prijavljivala boravak u N. S., niti su prema istoj preduzimane zakonom utvrđene mjere, a da je prijavila boravak u S.M. 16.01.2001. godine, i što je posebno važno, njen prelazak nije evidentiran na graničnim prelazima prema B. i H., a što je najvažnije, njegovo vozilo, koje je nosilo oznake PG "G. Č.", u intervalu od 1999. do 2001. godine nije ulazilo u B., a koje podatke su tražili crnogorski policajci. Taj telegram je sakrio M.O., zajedno sa M. P., i nakon što je pukla bruka, sledeći dan, 17.12.2002. godine, nakon što je neko iz Službe državne bezbjednosti saznao za taj telegram, dužnosti je odmah razriješen A. J.. U svom svjedočkom iskazu M. je rekla kako je on prodao nekom u noćni klub "O.", a postoji ugovor Preduzeća "V. k." sa noćnim klubom "O." o angažovanju plesačica, a među tim plesačicama je bila i Č. S., koji ugovor je od 04.01.1999. godine. Takođe, posjeduje i dokument srpske tajne policije BIA-e, od 28.12.2002. godine, koji nosi oznaku "strogo povjerljivo", koji dokument govori o kretanju Č. S., ko je ona i šta je. Mogao bi o tome da priča pet dana, jer to sve liči na horor film, i naveo je tri detalja. Svo vrijeme u javnosti je bilo predstavljeno da se radi o organizovanoj grupi i da je presječen međunarodni lanac trgovine ženama. Kada mu je istekao pritvor, pozvao ga je čovjek koji se predstavio kao E.J. i da želi da se vidi sa njim, da porazgovaraju. Rekao je J.E. da se mogu sresti, ali da ne zna kako on izgleda i da ne zna kako da ga prepozna, pa je shvatio u kakav je idiotluk uvučen zahvaljujući, dobrim dijelom, i crnogorskoj

štampe, posebno dvojema dnevnih novina, uključujući i "M.". Rekao je J. da im niko neće vjerovati da se ne poznaju i da je najbolje da odu u dnevni list "P." i da ga tamo sačeka, u kancelariji kod V. B., i da J. E. dođe i da kaže ko je po imenu i prezimenu, a J. E. mu je rekao da zna kako on izgleda. Upoznao se sa J. E. i on mu je ispričao detalje, od kojih se čovjeku ježi kosa na glavi. Sreo je V.P., koji je bio šef CB-a u P., koji mu je rekao da je vidio P. M., koji mu je rekao da se osjeća loše i da ne može da spava, da se okreće kada ide ulicom i da je sve to zakuvao A. J. i da je P. htio da pusti M. da ide, ali je A. J. već bio stavio policajce ispred "Sigurne ženske kuće", da je čuvaju. Naveo je da je uhapšen 30.11.2002. godine i od tada pa do dana prepoznavanja nije postojala ni jedna dnevna novina i televizija koja nije besomučno vrćela njegove fotografije i na svim tim fotografijama bio je s naočarima za vid, a sudija A. V. ga je izvela na prepoznavanje poslije 20 i nešto dana nakon što je S. Č., sada okrivljena, mogla da vidi u svim novinama njegovu fotografiju. Kada ga je S. Č. prepoznavala pokazali su joj njegovu ličnu kartu, a na prepoznavanju su mu stavljene naočari za vid, a niko od ostalih lica koja su bila sa njim na prepoznavanju nije imao naočare za vid i okrivljena je rekla da je to on. Naveo je da je predlagao E. K. i dao mu spise predmeta da iste objavi kompletno, da bi narod čitao, međutim, E. K. mu je nakon dva mjeseca spise vratio po P. K., uz obrazloženje da ih spis ne zanima, jer u njemu nema iskaza M. Đ., a to što imaju o M., to nije bitno. Takođe mu je P. K. kazao da mu je potpredsjednik Vlade S. Ž. K. rekao da zna da je sve to namještaljka, i to istu noć nakon što je uhapšen, a ne bi ga čudilo da mu taj borac za istinu kaže da to nije rekao. Sve što je rekao je potpuna i živa istina i ako postoji išta u spisu što ga povezuje sa okrivljenom ili da ga je neko vidio sa njom u istoj ulici, u istom gradu, u istom restoranu a da to postoji u spisima, a što je govorio i tokom istrage, da ukoliko se dokaže da je sa Č. S. bio ne skupa za stolom nego najmanje tri stola dalje da će da prihvati krivicu, pa je i putem štampe više puta forsirao da bilo ko posvjedoči, ko ga voli ili nevoli, da ga je vidio sa okrivljenom bilo kada i bilo kojom prilikom. S obzirom da je tada oštećena rekla da je ubio jednu od njenih drugarica i da su je našli u M., prosto se pita: zašto ga nijesu procesuirali za ubistvo, možda nijesu našli leš. Naglasio je da se insistiralo na povredama oštećene Č.S., da je navodno padala u nesvijest, da je imala povrede od raznih elemenata i instrumenata, boca, lisica, čikova, cigara, a to je saopštavala i Lj. R., dok nijesu krenuli da vještače povrede i pregledali su je ljekari svih specijalnosti i rečeno im je od strane policije da čute šta su našli, a sudija A.V. nije dala braniocima da kopiraju nalaz i mišljenje i sve su mogli iz spisa kopirati, ali ne i nalaz. Nakon što je M. otišla, doktor Đ. je rekao da je M. dolazila kog njega samo zbog pokvarenog zuba, pa je pitao doktora Đ. zašto to nije rekao dok je M. bila tu, a doktor Đ. je rekao: "Kad svi čute, zašto bih se ja istrčavao". Naveo je da stan u B. nikada nije imao, a da stan nema ni sada, a da je u to vrijeme išao u B. tri dana ili više morao je biti odsutan sa posla, a on nikada, ni jedan dan nije odsustvovao sa posla.

U svom iskazu na glavnom pretresu od 26.09.2011. godine, oštećeni kao tužilac P.Z. ponovio je svoj iskaz sa glavnog pretresa od 28.02.2011. godine.

Nadalje, supsidijarni tužilac P. Z. istakao je, da je postupak koji se vodio protiv njega uticao na njegovu psihičku ravnotežu, jer je u to vrijeme bio živ, a ustvari je bio mrtav. Takođe, postupak je uticao na psihičku ravnotežu njegove dvije sestre i majke. Bio je prezren od svakog Crnogorca koga je sreo na ulici. Istakao je da je jednog jutra kazao svojoj supruzi da najozbiljnije razmišlja da izvrši suicid. Nadalje, negdje dvadeset dana nakon što je pušten iz pritvora, odlučio je da izađe u grad, pa je negdje u djelu grada „p. M.“ sreo druga Lj. Z. koji je kazao „Šta ti to napraviše, ajde da idemo u jednu kafanu da popijemo piće, mislim da te tamo niko ne poznaje“. Do odigravanja kritičnog događaja obavljao je funkciju zamjenika Vrhovnog državnog tužioca. Sa svojih dvadesetpet godina izabran je za sudiju Opštinskog suda u U., sa 28 godina posto je Opštinski jani tužilac u U., 1994 godine izabran je za zamjenika Okružnog tužioca u P. a 1998 godine izabran je za zamjenika Državnog tužioca Crne Gore. U maju 2003 godine razriješen je sa funkcije zamjenika Vrhovnog državnog tužioca. Da je do ovog događaja, porodično bio dobrog imovnog stanja, a da je nakon svega toga razmišljao da proda porodičnu kuću kako bi porodica od nečega mogla da živi. Pridružio se krivičnom gonjenju, dok nije istakao imovinskopravni zahtjev.

Oštećeni kao tužilac J. E., u svom iskazu pred istražnim sudijom ovog Suda od 21.01.2008. godine, naveo je da je pred Osnovnim sudom u Podgorici protiv njega sprovedena istraga, u predmetu Ki. br. 02/5585, po Zahtjevu Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, kojim Zahtjevom mu je bilo stavljeno na teret, kao i I. K., O. i P., da su izvršili nečasno krivično djelo i da su neku državljanku iz M., S. Č. držali prisilno, po stanovima i kućama u P., i da su je prodavali drugim licima i suština Zahtjeva tužioca je bila ta, obzirom da se ne razumije u pravne formulacije. Istragu po Zahtjevu Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici sprovodila je tada istražni sudija A. V. i, nakon što su iz policije privedeni kod istražnog sudije, bio im je određen pritvor, u kojem su bili dva mjeseca. Od početka je tvrdio da nema nikakve veze sa djelom koje mu je stavljeno na teret, niti je u bilo čemu nezakonitom učestvovao u vezi sa tom M., osim što je poznavao kao

konobaricu dok je radila u kafani kod M. M., koja kafana se nalazila kod G. škole u P.. Ta kafana je bila u jednoj garaži, koja je sada srušena, i iako je od starta tvrdio da nema nikakve veze sa krivičnim djelom stavljenim mu na teret, nakon dva mjeseca provedenih u pritvoru, tužilac je odustao od daljeg krivičnog gonjenja, nakon čega je istražni sudija A. V. donijela rješenje o obustavljanju istrage. S obzirom da smatra da nije uradio ništa nečasno i nepošteno, preko svog advokata Lj. N. podnio je zahtjev za sprovođenje istrage, kao oštećeni, protiv S. Č., jer smatra da ga je lažno prijavila iz samo njoj znanih razloga. Naveo je da se kao oštećeni pridružuje krivičnom gonjenju i da traži naknadu štete, i da sve što je iznosila M. S., sve je bilo laž i namontirano i nema nikakve veze sa njim i sa njegovom porodicom. Zbog svega toga, on i njegov brat su imali velikih problema, jer je ni kriv ni dužan uvučen u nekakve prljave igre, iako sa istim nema nikakve veze, a sve to je pravnosnažno dokazano, na način što je Državni tužilac odustao od daljeg krivičnog gonjenja protiv njih. Sve što je S. Č. govorila u istrazi i kod policije, sve je bila laž, a najbolji dokaz da je lagala je taj što njegovog brata J. E. i S.V. na prepoznavanju nije mogla da prepozna, iako je i njih teretila.

U svom iskazu na glavnom pretresu od 20.05.2011. godine, oštećeni kao tužilac J. E. ponovio je svoj iskaz dat pred istražnim sudijom ovog Suda od 21.01.2008. godine, i dodao da je iskaz okrivljene Č. S., koju je znao kao C., protiv njega neistinit, a C. je upoznao u jednoj kafani, u kojoj je ona radila kao konobarica prethodnih godina, prije predmetnog događaja, i kada je sve to bilo ona je nestala iz P., otišla je negdje u B.. S obzirom da ima kuću u B., adaptirao je nešto u toj kući i S. ga je lično pozvala sa mreže 067 ili 069 i pitala ga je da li može da se vidi sa njom, ujutru ili iste te večeri. Pošto te večeri nije mogao da se vidi sa S., pitao je gdje se nalazi i rekao joj je da može da se vidi s njom ujutru, pošto ide za B. oko 9,00 časova, i da se mogu vidjeti u to vrijeme. Kada je sledećeg jutra krenuo put Z., telefonom ga je pozvala C., a sa njim je bio i njegov radnik N. B. i, pošto ga je C. pitala gdje je, rekao joj je da je već krenuo za B., ali da će se vratiti i da mu ona kaže gdje je. C. mu je objasnila da će biti kod kafane na čošak, gdje je nekad radila, kod starog SUP-a, kod semafora, pa je naišao svojim kolima i, obzirom da je C. bila promijenila frizuru, odnosno boju kose, nije je prepoznao, pa mu je ona mahnula i, pošto se parkirao, C. je ušla u njegova kola, gdje su stajali na trotoaru jedno 10-ak minuta. U razgovoru mu je C. saopštila da je izgubila dokumenta i da joj treba pomoć od njega, pa joj je objasnio šta treba da uradi, odnosno da pođe u policiju i da prijavi da je izgubila dokumenta i da objasni kako je izgubila dokumenta i poveo ju je u policiju lično. Za svo to vrijeme sa njima je bio i radnik N. B., pa je poveo C. u policijsku stanicu u Podgorici, na jedan stakleni šalter i rekao je jednom policajcu, koji je bio u portirnici, da je gospođica koju je doveo izgubila dokumenta i da treba da se prijavi u policiji. Taj policajac mu je rekao da je

on slobodan a da C. ostane i da sačeka dok dođe neki inspektor za strance, pa se pozdravio sa C. i rekao joj da kada završi da mu se javi telefonom da li je završila dokumenta i šta su joj rekli. Nakon toga je otišao sa svojim rođakom put B., pa, pošto mu se C. nije javljala, bilo mu je sumnjivo i pozvao je na broj telefona sa kojeg ga je ona zvala, ali je telefon bio ugašen. Otišao je da završava svoje poslove, da bi nakon 10 dana, kada se vratio iz B. negdje, oko 10 sati uveče, neko zvonio na vrata njegove kuće, pa je čuo da je neko njegovom mlađem sinu govorio da traži njega i naveo je njegovo ime. Izašao je i vidio je dva čovjeka, koji su mu pokazali službene legitimacije i rekli su mu da sa njim treba da obave razgovor u CB-u, i da imaju naređenje da tako urade. Njegova supruga je pitala te momke zašto on treba da ide u CB, a ti momci su joj rekli da neznaju, pa je otišao sa kolima tih inspektora, jer su mu oni objasnili da nema potrebe da ide svojim vozilom, nego da će ga oni odvesti i da će ga vratiti. Dok se vozio kolima sa tim inspektorima, čuo je na radio stanici da je neko govorio: "Jeste li ga uhapsili", pa su ti ljudi potvrdno odgovorili, a on je pitao jednog od inspektora da li se to odnosi na njega, a taj inspektor mu je objasnio da oni tako službeno objašnjavaju kada ih pitaju da li su nekoga uhapsili. Dok se vozio do Centra bezbjednosti, razmišljao je zašto bi mogli da ga uhapsu, jer nikada nije kažnjavao, a kada su došli u Centar bezbjednosti gledao je na koje odjeljenje će da ga povedu, i vidio je da je na jednom vratima pisalo "razbojništvo", pa je razmišljao da nekog nije udario kolima kada se vraćao iz B. i da razbojništvo nema nikakve veze sa njim. Kada je ušao u tu kancelariju, u istoj je vidio 4 - 5 ljudi, koje je poznavao iz privatnog života, po kafanama i koje je gledao u kafani kod B. O.. U kancelariji je bio T. G., G. i S. i još dva momka, čijih se imena ne sjeća. Pitao je G., pošto ga je najviše poznavao, jer ga je non stop gledao u kafani kod B.O., zašto su ga priveli, a G.mu je rekao: "Ne možemo ti pomoći, ni ja ni E.", a E. je njegov rođeni brat. Pitao je G. zašto ne može da mu pomogne i šta je u pitanju, a G. mu je rekao da mu ne može reći i da je to došlo nešto odozgo, pa je pogledao put plafona, a G.mu je još rekao da će morati da ostane tu noć, da bi ga ispitali. Nakon toga je došao jedan policajac, koji ga je spustio u pritvor pa, pošto je G. iz kancelarije izašao, pitao je jednog od tih ljudi gdje ga vode, a taj čovjek mu je rekao, nešto u tom smislu, da će to završiti za 2 - 3 sata i spustio ga je u ćeliju i zaključao. Policajca koji je stražario, pitao je da li će doći za njega i taj policajac mu je rekao da su svi pošli kući i da tu sjedi. Slijedećeg dana, u 11,00 časova su ga izveli iz te prostorije i ispitali su ga koja kola vozi, a dalje su ga pitali i za "m." koji je ranije prodao, pa je objasnio da je to vozilo davno prodao, a onda su počeli da ga pitaju o nekim političarima, o B. V., da li je nekada sa njim bio u društvu, da li je poznavao i predsjednika Vlade M. Đ., a pitali su ga da li koristi "bijelo" ili "žuto". Poslije toga, pitali su ga da li poznaje Č.S., pa je decidno odgovorio da je ne poznaje i da pojma nema ko je, pa je inspektor izvadio fotografiju i kada je vidio fotografiju rekao je da zna osobu koja je na fotografiji i da je doveo u CB Podgorica, da se ona zove C. i da je prije 10-ak dana lično doveo u

MUP, da traži dokumenta, odnosno da prijavi nestanak dokumenata. Postavljali su mu pitanja: da li je bio na S. S., u nekoj vili, da li je pio "B.", šta je radio M., šta je radio B., a on ni dan danas nije bio na S. S.. Inspektori su sa njim razgovarali 2 - 3 sata, spuštali su ga u ćeliju i vraćali, pa je tražio da dovedu S.Č., da bi mu ona sve rekla u oči i da potvrdi da je on doveo u CB Podgorica, pa su mu inspektori objasnili da je u toj situaciji to nemoguće i da će on to sve reći na sudu, kada ga pozovu, a da je njihova obaveza samo da prikupe informacije. U policiji je zadržan, gdje je davao i otiske prstiju, gdje je i fotografisan i inspektor mu je objasnio da je teško optužen, da je više ljudi u pitanju i da je S. Č. prodavao. Nakon toga, došao je u sud i na suđenju je tražio da dovedu S. Č. da ona potvrdi te riječi što su mu inspektori predložili da je on uradio, i insistirao je da se suoči sa S., što mu nije omogućeno. Tom aferom njegov obraz i obraz njegove porodice i djece je okaljan, ali se tješi time što je tužilac odustao od krivičnog gonjenja protiv njega i ostalih u toj aferi a, po njegovom mišljenju, to je sve bila nečija laž i izmišljotina i da je neko sa S. odigrao ulogu i iskoristio je, a ne zna šta je tu bio cilj. Naveo je da nikada nije čuo od strane S. Č. i društva u kojem je svakodnevno sjedio u kafani u kojoj je ona radila da je neko spominjao P. Z., sa kojim se upoznao nakon što su izašli iz zatvora, u redakciji "P."

U svom iskazu na glavnom pretresu od 26.09.2011. godine, i 26.11.2012 godine, oštećeni kao tužilac J. E. ponovio je svoj iskaz dat na glavnom pretresu od 20.05.2011. godine.

Nadalje, supsidijarni tužilac J. E. istakao je, da je kritični događaj veoma loše uticao na njegovu psihičku ravnotežu, da se u to vrijeme razbolio od dijabetesa, te da je psihički obolio. Takođe, da je njegova supruga J. oboljela psihički. Da je čitav događaj loše uticao na njegova dva maloljetna sina. Sjeća se da mu je mlađi sin E. ispričao da je u školi doživio šikanu i to od razredne koja je jednom prilikom kazala „Ti si sin onog trafikanta“. Da je u kritično vrijeme bio vlasnik jedne prodavnice, a da kada je lišen slobode, prodavnica zatvorena. Da mu je otac preminuo, godinu dana nakon što je izašao iz pritvora, od strčanog udara, a da nikada do tada nije bolovao. Nadalje, bio je reprezentativac SFRJ u džudou, i da je bio tri puta prvak Jugoslavije u tom sportu. Pridružio se krivičnom gonjenju i istakao je imovinskopravni zahtjev koji nije mogao precizirati.

Punomoćnik supsidijarnih tužilaca, adv. Lj. N. u završnoj riječi na glavnom pretresu naveo je da s obzirom na snagu lažnih iskaza okrivljene i na snagu dokaza koji su izvedeni u osnovnom predmetu ne ocjenjuje za potrebno da ubjedjuje sud ili bilo kog drugog da je u konkretnom predmetu isključeno donošenje bilo kakve druge odluke osim osudjujuće presude. Jasno je da je okrivljena izvršila krivično djelo davanje lažnog iskaza i spisi predmeta su prepuni materijalnih dokaza čija sadržina jasno ukazuje da je okrivljena dala lažan iskaz a koji zaključak proizilazi iz iskaza svih 44 saslušana svjedoka a svojevrsan dokaz, odnosno dokaz sa najvećom snagom je kazivanje okrivljene u svojstvu navodno oštećene, koje kazivanje je bilo krajnje nelogično, besmisleno, neshvatljivo, nezakonito, jednom riječju lažno. Okrivljena je u svojstvu oštećene imala nezapamćen i do sada nezabilježen sraman, privilegovan položaj od strane suda i uopšte od strane crnogorskog pravosudja i zadnji privilegovani status je bio taj kada su oštećeni preko punomoćnika podnijeli zahtjev za sprovođenje istrage protiv sada okrivljene 22.01.2003. godine da bi istražni sudija Osnovnog suda u Podgorici 10.11.2008. godine donio Rješenje o sprovođenju istrage i istog dana 10.11.2008. godine obavijestio punomoćnike oštećenih i oštećene da je istraga završena isti dan. Okrivljena u svojstvu oštećene je imala u tolikoj mjeri privilegovan odnos da se ponašala onako kako normalan čovjek može da se ponaša u kafani, jer se u kafani sjedi dok se priča i u kafani se sjedi prekrštenih nogu i u kafani se puši. Dok su oni kao branioci čekali u holu suda početak izvodjenja neke radnje bili su u prilici da svaki put pozdrave kolonu koja je ulazila u sud i u kancelariju sudije i to otprilike redom sudija, navodno oštećena ovdje okrivljena a onda i njena majka kada je tokom postupka stigla iz M.. Tražio je osudjujuću odluku kao jedino moguću u konkretnom predmetu, te da se okrivljena obaveže da nadoknadi troškove postupka oštećenom u ovom predmetu.

Oštećeni kao tužilac P. Z., u završnoj riječi, naveo je da kao dokaz o kakvom se zločinu radilo, kao prvo, govori činjenica da je uhapšen 01.12.2002. godine i da je pitan na okolnosti koje je MUP tri dana nakon toga provjeravo, šaljući telegram MUP-u Srbije i tražeći podatke za koje ga je inspektor K. Dž. pitao u svojstvu prijavljenog, i to zašto ne bi u završnoj riječi imenovao kao ljude koji su omogućili njegovo hapšenje, a to su B. V. i Z.R., limitira ga činjenica što bi morao pred sudom i pred novinarima da obrazlaže njihov kukavičluk, i da je tadašnji Osnovni tužilac, Z. R., ucijenjen, na način što su ga u prostorije CB-a Podgorica pozvali S. R., T. G., M. P., M. O. i još dva lica, koja ne bi pominjao, jer nije siguran u tu činjenicu. R. je rečeno da mora da prihvati da potpiše zahtjev za sprovođenje istrage i predlog za određivanje pritvora protiv njega, jer će u suprotnom R. biti procesuiran za neke druge stvari. Nakon toga je bio u rukama A. J., M. P. i T. G., uz pomoć Lj. R., upravnice "Sigurne ženske

kuće", sa kojom je u rođaćkim odnosima, jer su njegov đed i njena baba po ocu rođeni brat i sestra, a da, pošto nije bilo niti ima ni jednog dokaza vezano za njega, cilj je bio izmanipulisati javnost. Glavni manipulant bio je sin R. P., D. P., koji je sve to radio za novac, od kojega je dva dana nakon njegovog hapšenja kupio stan u Ulici S.. U spisima ne postoji niti jedan jedini dokaz da je on bilo kad i bilo gdje, makar na sekund, bio s M., u spisima ne postoji ni jedna službena zabilješka MUP-a Crne Gore, ni jedan video zapis, ni jedna fotografija snimana javno ili tajno, da je on ikada bio u blizini te uvažene gospođe i kume D. P., a u spisima ne postoji ni jedan dokaz da su on i ta uvažena gospođa bili u istom gradu, u istom restoranu u istoj Državi, u spisima ne postoji ni jedan dokaz, ni materijalni niti personalni, da su bili na udaljenosti od 200 m. Crnogorskoj javnosti se govorilo da je spis tajna i da Bog zna što ima u tom spisu, pa je A. V. kazala, nakon što je Z. R. odustao od gonjenja, da u spisima ima dokaza da je on bio sa M., a sada spis apsolutno nije tajna i da bi lakrdija u tom postupku do kraja bila izvedena, uz pomoć H. K., a za koju od tada nijesmo čuli - pila nam je krv tri godine, organizovano je prepoznavanje, tako što su ga 27-mi dan od dana lišenja slobode i nakon hiljada fotografija u novinama i TV snimaka, izveli da ga prepozna osoba koja ga je svaki dan gledala u novinama, s obzirom da je u svim dnevnim novinama izlazila njegova fotografija s naočarima za vid i ni jedne druge nije bilo, da se okrivljena ne bi zbunila kod prepoznavanja, i u liniji za prepoznavanje stavili su mu naočare za vid a niko drugi nije imao naočare (da se slučajno ne bi zbunila i da bi smijurija bila veća), i lako bi on izašao na kraj i sa kumom M., P., i sa njenom posestrimom, A., ali nije mogao da izađe na kraj od D. K., P. P., M.M., najboljeg advokata škaljarskoga M. Ž., najpametnije Crnogorke V. Ć. i najpametnijeg Evropljanina N. M.. Krv su mu pili po vas cijeli dan, i taman kada bi se njegova majka smirila, ti likovi su je svakodnevno slali u bolnicu. Nakon što je Z. R. odustao od krivičnog gonjenja, on je izjavio a sredstva informisanja objavila da ga je stid što je takav čovjek odustao od krivičnog gonjenja i da bi bilo poštenije da ga je takav lik optužio bilo kakvom izmišljenom optužnicom, jer bi se lakše osjećao. Čovjek koji ga je hapsio zvao ga je na telefon, a koji se zove T. G., i kleo mu se u đecu, a on se sada kune u svoju da govori istinu, da je sve provaljeno i da mu prate djecu i ženu i da će M. O. da ga ubije. A da je njegovo hapšenje najavljeno postoji dokaz kod sadašnjeg ministra pravde D. M. i, nakon što je izašao iz zatvora, P., koja je trenutno na funkciji u državnom organu, dala mu je karticu svog telefona i rekla mu da pročita poruku, a poruka je glasila: "Draga moja, sutra će biti uhapšen svemoćni i nedodirljivi Z. Piperović, čime će se urušiti lobi M.Đ., koji ga planira za državnog tužitelja, pozdrav, S.J.". Pitao je ko je S. J. i rekli su mu da je to brat A. J.. Kazao je svojoj supruzi da tu karticu odnese kod prvog komšije D. M. i da ga zamoli, da je stavi u svoj telefon i da je pročita, što je on i uradio i rekao je: "Ja moram ovu karticu uzeti sa sobom", i o sudbini te kartice nije preduzeto ništa. Čitanjem spisa vidi se kako je A.V., umjesto da pita

svjedoke da li poznaju njega, pitala ih je da li poznaju imenom i prezimenom crnogorske biznismene koji s tim predmetom nijesu imali nikakve veze. Posebnu pažnju treba obratiti na zapisnik, gdje D.P. predlaže A. V. da svjedoku iz B. pokaže M., pa kada D. P. kaže da joj treba prekriti lice radi prepoznavanja, A.V. to uvažava i prekriva lice M. i pita svjedoka: "Da li prepoznaješ ovu osobu", a on sada dodaje: "Da li je trebao da je prepozna po čarapama ili po cipelama?". O kakvoj se lakrdiji radilo govori u prilog i činjenica, da kada su ga uhapsili, i Dž.K.i A. V., pitali su ga da li prepoznaje E. J. i rekao je da za čovjeka nije nikada čuo i da ne zna ko je, a kada su izašli iz pritvora, J. ga je zvao, govoreći mu: "Gospodine P., možemo li da se upoznamo?", na šta mu je on kazao da ne zna kako izgleda i kako mogu da se vide, pa mu je J. odgovorio da on zna iz novina kako izgleda. Predložio je J. da se vide u prostorijama lista "P.", a J. ga je pitao zašto, pa je kazao J. da ako ih vide da se upoznaju na nekom drugom mjestu, mogu T. G. i M. P. da se zalete i da ih pitaju spremaju li šta, i da, upravo na tim detaljima, želi da objasni svu apsurdnost, glupost i zločin koji je napravljen prema jednom čovjeku i njegovoj porodici. Istakao je da je M. u svom iskazu kazala kako je on, u kafani kod B. O., sa njom imao seksualni odnos pred publikom i opštio ispod slike na zidu M. Đ.i B. V., a da je, kada je izašao iz pritvora, zamolio B. O. da mu pomogne da dođe do te kafane, jer nije znao gdje je, i da mu je O. kazao da dođe do autobuske stanice, i tada je imao priliku da uđe u tu kafanu, a da sada ne bi znao gdje se ista nalazila ali zna da je u toj kafani antitrafiking tim bio inventar i da su se svi od reda družili sa tom M., kako je kasnije saznao. Po novinama je bilo riječi o tome da je M. u komade, da je po njenom tijelu bilo tragova od pikavaca, da je na njoj pržena riba, da je riba pržena i stavljana na njoj i da su neki jeli ribu sa njenog stomaka, da je bilo flaša u anus i da je, slušajući Lj. R., M. bila jedva živa, a kada su izvršeni ljekaski pregledi, policija je zabranila da iznose u javnost ono što je nađeno, a na pismeni zahtjev branilaca da se kopiraju ljekarski nalazi, A.V. je odgovorila: "Sve možete da kopirate, osim ljekarskog nalaza" i potpuno je jasno zašto je to kazala, jer da su ljekarski nalazi objavljeni, svima bi sve bilo jasno i onda ne bi A. mogla da putuje u A., drži predavanja u S., ne bi se američki marinci postrojavali u K., u njenu čast, jer je sve to bilo o njegovoj grbači. Na osnovu onoga što se nalazi u spisima predmeta moguće je utvrditi da je neka svjetska protuva nagovorena, iz ovih ili onih razloga, bestijalno lagala da bestijalnije ne može, i to bi bio problem ali ne zna čiji, da neko nije njega odabrao i smislio priču da laže o njemu. Predložio je da sud okrivljenu oglasi krivom, a da će on autora svega ovoga do sudnjega dana ganjati i da će mu svi za to žestoko platiti.

Supsidijarni tužioci, u završnoj riječi, podržali su završnu riječ punomoćnika.

Branilac okrivljene Č.S., kojoj je suđeno u odsustvu, adv. B. L. iz P., u završnoj riječi, naveo je da je okrivljenoj suđeno u odsustvu, uz specifičnost djela stavljenog joj na teret te ostavlja sudu na ocjenu donošenje zakonite odluke.

Sud je, u dokaznom postupku, saslušao oštećenog kao tužioca P. Z., oštećenog kao tužioca J. E.; pročitao dopis Ministarstva unutrašnjih poslova Republike S. – Uprava kriminalističke policije 10 broj: 230-6121/02 od 16.12.2002.godine, koji je dostavljen uz Dopis Uprave policije – PJ Podgorica, 12 broj 11-051/13-76/26 od 10.01.2013.godine, izvršio uvid u spise predmeta Osnovnog suda u Podgorici, poslovne oznake Ki. 02/5585, pročitao Dopis Osnovnog suda u N. S., br. III 291-591/2-13 od 23.04.2013.godine, dostavljen uz Dopis Ministarstva pravde br. 04-9022/12 od 30.05.2013.godine, uz koji je dostavljena fotokopija interne evidencije Ugovora br. 1 od 04.01.1999.godine, pročitao citirani Ugovor, pročitao izvod iz Kaznene evidencije Republike M. - Direkcija za informacije i operativne evidencije, br. 8-1-4592 od 08.08.2011. godine, koji je dostavljen sudu, uz dopis Ministarstva pravde - Sektor za pravosuđe, br. 03-2991/11 od 20.09.2011. godine, na ime Č. S.,saslušao je svjedoke J. J.,J. E.,P. Đ.i P. L..

Svjedok O.B. u svom iskazu pred Istražnim sudijom ovog suda od 29.01.2008. godine naveo je da je pred Osnovnim sudom u Podgorici protiv njega vodjena istraga po Zahtjevu Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici kojim zahtjevom mu je bilo stavljeno na teret kao i K., P. i J. da su neku državljanku iz M., S. Č., prisilno držali po stanovima i da su je prodavali i podvodili licima po Crnoj Gori. Istragu je sprovodila Istražni sudija Osnovnog suda u Podgorici A. V. i nakon što su od strane policije privedeni kod Istražnog sudije odredjen im je pritvor u kojem su ostali dva mjeseca i istraga je završena na način što je tužilac odustao od daljeg krivičnog gonjenja i Istražni sudija je donijela rješenje o obustavi istrage. Obzirom da smatra da nije uradio ništa nečasno i nezakonito preko svog advokata M. P. zajedno sa advokatima ostalih okrivljenih u tom predmetu stavio je zahtjev za sprovođenje istrage protiv te moldavke jer smatraju da ih je lažno prijavila. Naveo je da se kao oštećeni pridružuje krivičnom gonjenju protiv okrivljene Č. S. i da traži naknadu štete i da sve što je ta moldavka iznosila je čista i namontirana laž i da on nema nikakve veze sa njom. Imenovana moldavka nikada nije radila kod njega kao konobarica niti je u njegov lokal odnosno kafić ulazila kao gost.

Svjedok K. I. u svom iskazu pred Istražnim sudijom ovog suda od 29.01.2008. godine naveo je da je pred Osnovnim sudom u Podgorici protiv njega sprovedena istraga po zahtjevu tužioca kojim zahtjevom mu je bilo stavljeno na teret kao i P., O. i J. da su neku moldavku S. Č. prisilno držali po stanovima u P. i da su je podvodili i prodavali licima u Crnoj Gori i nakon što su uz krivičnu prijavu privedeni kod tada Istražnog sudije A. V., Istražni sudija im je odredila pritvor u kojem je ostao dva mjeseca i sedam dana. Istraga je okončana tako što je tužilac odustao od daljeg krivičnog gonjenja a Istražni sudija je donijela rješenje o obustavi istrage. S obzirom da nije uradio ništa nečasno i nezakonito preko svog advokata podnio je zahtjev za sprovođenje istrage protiv S. Č. zbog davanja lažnog iskaza. Istakao je da ništa što je moldavka iznosila nije tačno i sve je gola laž i neistina kojom im je nanijela veliku štetu. Naveo je da se kao oštećeni pridružuje krivičnom gonjenju protiv okrivljene i tražio je naknadu štete.

Svjedok P. V. u svom iskazu pred Istražnim sudijom ovog suda od 02.04.2009. godine navela je da je nakon što je njen suprug P. Z. uhapšen, od strane tada Istražnog sudije A. V., bio mu je određen pritvor pa je došla kod te sudije da zatraži dozvolu da posjeti supruga u Istražnom zatvoru kojom prilikom je pitala sudiju da joj objasni zašto se njen muž tereti i zašto mu je određen pritvor. Istražni sudija joj je rekla "Očigledno je da je moldavka žrtva a da Z. sigurno laže, jer svi kada se nadju u takvoj situaciji lažu". Tom prilikom postavila je još par pitanja sudiji koja nije htjela više sa njom da razgovara pa je Istražnom sudiji iznijela sumnju kako može da vjeruje nekom ko je iz druge države a da ne vjeruje njenom suprugu koji je dugo vremena radio u pravosudju. Ponovo je tražila da ide kod sudije A.V. koja nikada nije htjela da je primi, ni kada je dolazila za dozvolu, kojom prilikom je čekala u hodniku da joj donesu dozvolu za posjetu. Kako nije mogla da kontaktira sa sudijom A. V., tražila je prijem kod predsjednika M., koji ju je primio i koji joj je tom prilikom rekao da svi u pravosudju znaju da M. laže ali da Z. mora da se strpi, jer će to biti završeno.

Iz spisa predmeta Osnovnog suda u Podgorici Ki. br. 02/5585 proizilazi da je Osnovni tužilac u Podgorici podnio Zahtjev za sprovođenje istrage, Kt. br. 1389/02 od 26.11.2002. godine, protiv okrivljenog K. I., zbog krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 251 st. 2 u vezi st. 1 KZ SRJ, i protiv okrivljenog J. E., zbog krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 251 st. 2 u vezi st. 1 KZ SRJ, u sticaju sa krivičnim djelom trgovina ljudima iz čl. 201 a st. 8 u vezi st. 1 Zakona o izmjenama i

dopunama KZ RCG, i Zahtjev za proširenje istrage, Kt. br. 1389/02 od 03.12.2002. godine, protiv okrivljenih O. B. i P. Z., zbog krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 251 st. 2 u vezi st. 1 KZ SRJ. Nakon sprovedene istrage, Rješenjem Osnovnog suda u Podgorici, Ki. br. 02/5585 od 02.06.2003. godine, usljed odustanka od krivičnog gonjena Osnovnog tužioca u Podgorici, obustavljena je istraga protiv okrivljenih K. I., O. B. i P. Z., zbog krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 251 st. 2 u vezi st. 1 KZ SRJ, a protiv okrivljenog J. E., zbog krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 251 st. 2 u vezi st. 1 KZ SRJ, u sticaju sa krivičnim djelom trgovina ljudima iz čl. 201 a st. 8 u vezi st. 1 Zakona o izmjenama i dopunama KZ RCG, u kojem postupku su, pored svjedoka - oštećene S. Č., saslušani i svjedoci: Đ. M., M. M., J. E., P. S., V. S., K. N., B. Š., O. R., M. V., M. G., G. S., J. V., O. E., K. N., K. R., Š. R., G. R., B. J., Lj. A., Č. V., B. N. K. H., M. V., J. P., J. R., Đ. J., V. D., S. R., V. B., R. Lj., Đ. R., L. V., S. V., K. R., F. E., L. R., M. Ž., B. D., M. M., K. P., S. Z., C. G., J. M. i Z. M..

S.Č. u prethodnom postupku od 03.12.2002. godine u bitnom je navela da je 1998. godine došla u J., kao i da je iz M. gdje joj žive majka, otac, kćerka i sin. Dalje je navela da se putem oglasa informisala o poslovima u J., pa je putem zaposlenja htjela da vrati kredit koji je uzela njena majka. Iz Moldavije u B. je doputovala sa većom grupom muškaraca i žena iz svoje zemlje a koji su došli istim povodom da traže posao. Nadalje u B. se u ambasadi upoznala sa G. C., koji je čekao na autobuskoj stanici. Sa G. se nije ranije poznavala već je iz oglasa saznala njegov broj, pa su se čuli telefonom i dogovorili da je G. čeka u B.. Nadalje sastali su se na autobuskoj stanici u B., gdje je sa G. otišla vozom od B. do P., a zatim od P. do N. S. automobilom. Istakla je da je samo ona otišla sa G. C. koji je inače iz B., dok su ostali njeni zemljaci otišli sa nekim drugim čovjekom. Navela je da je G. C. zaposlio u kafiću „H.“ u N. S., koji se nalazi L. kod zelene pijace, a čiji je vlasnik P. kojem ne zna prezime, dok se njegova supruga zove B.. Nadalje stanovala je u stanu preko puta „S.“ ul. B. B. u N. S. čiji je vlasnik T. čije prezime ne zna, kao i da se suprug vlasnice stana zove V. B. koji je Crnogorac od oko 70 godina. Nadalje stan joj je iznajmio G. C. koji ga je plaćao vlasniku ali ne zna koliko. Nadalje u njemu je stanovala oko godinu dana i za svo to vrijeme je stanovala u tom stanu, kao i da je u to vrijeme radila kao konobarica, ali nije dobijala novac za svoj rad, već je vlasnik P. davao novac G. koji joj je rekao da će joj dati novac kad pođe kući kao i da je bolje da ga on čuva jer bi ga potrošila. Dalje je navela da je G. C. prodao u Z. R. R. i B. čije prezime ne zna, u noćnom klubu „V“. Navela je da je B. policajac, a da R. R. ne zna čime se bavi. Istakla je da zna samo da drži tri bara. Navela je da zna da je G. prodao tim ljudima jer joj je R. rekao da mora da radi da bi vraćala njihov dug. Dalje je navela da

je R. R. tukao zbog čega je nosila gips i bila skoro mjesec dana u bolnici u šok sobi. Nadalje prije nego što je istukao R. R. je držao mjesec dana zaključanu u nekom baru koji je napravljen baš za te svrhe. Nadalje kada je skinula gips pobjegla je od R., sa J. P. u S.. Navela je da je J. P. upoznala u baru kod R.R., kao i da je mislila da će joj pomoći zbog čega je sa njim pobjegla u S.. Dalje je navela da je u S. sa J. P., G.C. i Z. „tužiocem njenim bogom“ sačekala jednu noć. Nadalje prethodno su tog dana svi zajedno ručali u jednom restoranu u S. čije ime ne zna, kao i da je tada prvi put bila u S.. Nadalje noć su proveli u stanu za koj misli da je stan J. P., jer zna da je J. imao nekog na granici da je prebaci. Navela je da je J. P. inspektor za strane državljane, kao i da je slušala sve što oni pričaju i da zna da joj je on trebao preko nekoga pomoći da pređe preko granice. Nadalje te večeri sa njima je bio M. čije prezime ne zna, da je iz B. u kojem ima kuću, kao i da radi u A.. Nadalje ona, Z., G., J.P. i M. krenuli su džipom „G. č.“ sivkaste boje kojem ne zna registarsku oznaku, za B.. Nadalje kada su stigli u B. otišli su u kuću kod M., koju bi mogla pokazati kada bi došla u to mjesto. Nadalje ona, Z. i M. su ostali u toj kući, a J. P. i G. su otišli jer je G. imao nekog posla. Navela je da je ostala u toj kući jer joj je Z. obećao da će joj srediti „papire“ da ide kući, kao i da je imala kod sebe svoj pasoš koji je Z. uzeo da nešto vidi, a onda ga je vratio rekavši da će sve srediti da ide kući. Nadalje iste noći kada su se vratili sa večere iz restorana, M. je bio umoran i legao je da spava, a Z. je prisilio da spava sa njim, govoreći da je on njen bog, da je on Bog nad Bogom i da on može sve da joj radi. Nadalje ona se normalno protivila, a on je silovao i bio veoma grub. Navela je da je M. to čuo, jer je ona glasno vikala Z. „Ti si mi obećao da mi pomogneš da pobjegnem iz „V.“, a ne da me siluješ“. Nadalje M. nije ništa reagovao, kao i da mu je to bilo smiješno. Istakla je da se ne sjeća da li je Z. te noći silovao jednom ili više puta. Navela je da je te noći šamarao, da je nije tukao jer to ona tim ne smatra, ali da je on kreten. Nadalje sjutradan je došao Z. drug, neki tužilac B. sa naočarima. Navela je da ima slike. Nadalje Z. je nagovarao da spava sa B. koji je bio mali, stidljiv, volio je žene ali nije bio grub. Nadalje on nije tražio da spava sa njim već da se maze i tada joj je Z. rekao „Idi maco ne foliraj se da spavaš sa njim“ a ona je plakala, a B. joj je rekao „U redu samo se ti smiri“, on nije bio grub i nije je silovao rekao joj je „Samo da se pomazimo“. Nadalje tog dana došlo je još njih, ali ne zna ko su tačno jer neće da slaže i hoće samo da kaže istinu. Nadalje svi koji su tu došli su je silovali, tu su se pravile žurke kao i da su igrali na stolu. Nadalje posle dva tri dana u ovu istu kuću je došla jedna cura E., isto M. koja je bila isto tretirana kao i ona. Nadalje tu su bile nekih 6,7 do 10 dana nakon čega su ona Z. i B. otišli u B. Z. džipom. Nadalje otišli su u Z. stan za koji misli da je na N. B. što je čula od njih, a ona zna da u blizini tog stana ima jedan stadion i velika ogledala u kojima može da se gleda put. Navela je da tamo žive ljudi iz P., a to zna tako što kada se uđe u tu veliku zgradu preko puta koje se nalaze novi kafići i ispod nje se nalazi parking, kao i da se u samoj zgradi nalaze kamere gdje se vidi iz svakog stana ko ulazi i izlazi. Nadalje

Z. stan se nalazi na prvom spratu za koji zna raspored jer je tamo držao 10 dana. Nadalje kada se uđe u stan desno je kupatilo i wc, pravo je hodnik iz kojeg kada se prođe je trpezarija, sa desne strane je soba na kojoj su drvena vrata koja se otvaraju u široko. Dok je u tih deset dana boravila u tom stanu tu su bili Z., G. C. i B. koji je bio kratko jedan dva dana nakon čega je otišao. Istakla je da je tada shvatila da G. C. i Z. rade zajedno sa djevojkama. Za svih tih deset dana u stanu su bili i G. i Z., a dolazili su još neki ljudi čija imena i prezimena ne zna ali se sjeća da je bio neki M.. Nadalje tu su došle još dvije djevojke od kojih je jedna bila iz B., a druga iz M.. Jedna se zvala Ž., a druga R. koja je bila visoka. Nadalje te dvije djevojke doveo je G. i ona shvata da su zajedno radili. Navela je da će Z. da kaže da će da ide kući, a da je njen bog u zatvoru, kao i da ima hiljadu i sto dokaza za njega i slike i za svega i svačega i za E. i za B. i za I. i za E. i da će i oni da odgovaraju. Nadalje u tom stanu morala je da spava sa onima koji su dolazili to nije radila dobrovoljno, ali nije joj ništa strašno bilo u odnosu na ono što je doživjela. Nadalje Z. nju i R. odvodi iz tog stana njegovim kolima – džipom u P., u bar „O.“ gdje je prodaje nekom M. ili M. jer je vidjela da M. daje Z. neke pare, ali nije vidjela koliko. Pojasnila je da su ona, Z. i R., ušli u taj bar u kojem je M. ili M. i M. im se obraća „Vas dvije sjedite tamo“. U noćnom kljubu „O.“ ima prvo mali hodnik, pa stepenice, popeli su se tim stepenicama i ušle u sobu u kojoj je bilo još dvadesetak djevojaka i sjele na trosjed. Nadalje u njihovoj blizini pored njih su stali Z. i M. ili M. gdje je vidjela kako M. daje Z. pare. Nadalje tri – četiri dana nije radila, gdje je plakala govoreći da neće to da radi, kao i da su joj oni pričali jedno, a radili treće. Nadalje u tom lokalima su igrale, plesale i išle u sobu gdje su morale spavati sa svakim ko dođe i plati. Navela je da ne zna osobe sa kojim je morala da spava. Nadalje Z. nije više dolazio od kako je prodao u tom lokalima. Nadalje nije ostala ukupno mjesec dana u tom lokalima, za koje je vrijeme dolazio R. iz N. i bila je pucnjava u tom lokalima, gdje je neko pucao u prozor njene sobe ali ne zna ko. Nadalje jedne noći ona i R., tačnije u zoru jer je taj lokal radio do 5 sati, nakon čega su umorni legli ona i R. su pobjegle. Nadalje soba u kojoj su bile smještene bila je na prvom spratu, kuća je imala tri sprata. Pobjegli su kroz prozor tako što su povezali bijele čaršave i spustile se kroz prozor. Nadalje prethodno su se dogovorile sa B. i I. da bježe kao i da će im oni pomoći da idu kući. Nadalje B. i I. su ona i R. upoznale za vrijeme u koje su boravile u „O.“ jer su oni tu dolazili. Nadalje kada su se njih dvije spustile kroz prozor, sa svojim golfom su ih čekali I. i B.. Nadalje B. je vozio „G.“ crne boje, a Irfan „A. R.“ bijele boje. Nadalje R. je ostala sa B., a ona sa Irfanom i njegovim „A. R.“ otišla za R.. Istakla je da joj je I. rekao da će joj pomoći, kao i da zna da je čovjek koji pravi farmerice neki njegov stric, odnosno rođak. Nadalje u R. su spavali u stanu njegove majke ili brata, ne zna tačno čiji je stan. Isti dan u stanu kada je ušla zajedno sa I. nije nikog bilo, a B. je kasnije došao sa dvojicom. Nadalje jedan od njih je bio V., kojem ne zna prezima ali zna da je iz B., da ima kuću u P., kao i da je išao u I. i tamo je vodio djevojke on i S.. nadalje došao je

još jedan čovjek stariji od I.. Nadalje još su dolazili I. rođak koji pravi farmerice, i još jedan njegov rođak koji ima bar u R.. Nadalje u I. stanu se nijesu dugo zadržali najviše 5 dana, taj stan je bio prazan, a oni su stalno bili u kafiću u blizini I. stana. Nadalje tu je uzimao ko je god htio u tom kafiću, dakle svi koje je nabrojala uključujući I., izuzev B., I. rođak koji pravi farmerice, čovjek koji drži noćni klub u R. i čovjek koji drži kafić koji nije kafić već se samo tako zove a u njemu rade R.. Istakla je da su je najviše tukli I., E., E., B. i Z. tužilac „Bog njen Bog.“ Pojasnila je da lica koja su je tukla nijesu više u R., već je to bilo posle. Istakla je da su ona I., B. i V. iz R.krenuli za U. B. crnim „G.“, kao i da su se oni čuli telefonom sa Z. i B. i našli se sa njima u U. u tvrđavi u nekom restoranu. Nadalje tamo su bili u nekom hotelu - apartmanu u tvrđavi gdje su bili veliki zidovi, kao i da je taj hotel bio baš na obali mora. Istakla je da na recepciji hotela čiji je vlasnik A., mora imati zapisnik svih njih koji su bili. Nadalje tu je dolazi A. A., kojem B.dovodi djevojke iz M., a on ih dalje odvodi za A.. Nadalje B. je bio u M. hiljadu puta što jer joj je on sam to rekao. Navela je da joj je rekao da je tamo kao u N. Y. kao i da su tamo djevojke sve lijepe. U apartmanu u hotelu su bili nekih 5 dana i to ona Z., B., B., V. i I.. Nadalje Z. joj je stalno ponavljao da je njen bog i da mora da je sluša, pa ona nije znala ko joj je gazda od njih, ali joj je Z. govorio da mora da ga voli, kao i da je najljepši. Nadalje tu su oni iznajmili dvije sobe, koji su u stvari dva apartmana. Nadalje tu je imala seksualne odnose sa svima njima, jer joj je Z. govorio da mora da je sluša, ponavljajući da je njen Bog i da mora da mu bude dobra cura, da ga sluša ako neće da završi u M.. Nadalje posle toga koliko je shvatila njen gazda je postao I.. Nadalje u tih pet dana provedenih u tim apartmanima u U. uglavnom su bili zajedno, s tim što su B. i Z. povremeno odlazili i dolazili. Nadalje V. joj je napravio ličnu kartu na ime N. R. iz S. 68 godine rođenja. Istakla je da su se svi iživjavali nad njom na način što joj je jedan skidao gaće, drugi majicu, a treći joj je stavljao cigaretu u njen polni organ da vidi kako puši. Nadalje nakon boravka od tih pet dana navedenim apartmanima I. je odveo u P. svojim kolima, koja su imala ulcinjske tablice. Nadalje tim kolima odlaze ona i I. sami za P. i to u njegov stan u P. u blizini S.k.. Nadalje to je garonjera gdje na istom spratu vrata do vrata živi I. majka, otac i brat koji je policajac. Nadalje kada se popne na stepenište, to je kao da je I sprat a u stvari je drugi. Istakla je da dok je boravila u toj garonjeri bila je zaključana, a I. je samo predveče dolazio kod nje i vozio je u njegovu kancelariju koja je bila u blizini T. puta, gdje je i kancelarija R. Š. i to kancelarija privatne građevinske firme. Nadalje u toj garsonjeri je provela oko 10 dana, a posle toga joj je I. uzeo stan u zgradi B., za koji zna da je plaćao 600 DEM mjesečno. Nadalje kada je I. odvodio noću u njegovu kancelariju tu su dolazili E., R. kojem ne zna prezime, ali zna da je iz B. i da je u tom gradu najači što su joj rekli za njega. Nadalje tu su je u toj kancelariji na stolu siovali dok su vrata bila zaključana. Nadalje dok je jedan siluje ostali su se smijali, jer im je to bilo smiješno i zabavno, gledali su kakve su guzice njima. Nadalje u zgradi u kojoj je kancelarija kada se uđe

kroz hodnik u prostoriji se nalaze dvije starije žene koje su radnice, dok je lijevo od ulaznih vrata prostorija u kojoj radi njegov radnik Ž., čiju je sliku dala inspektoru Z. S.. Nadalje u stan u koji je prešla u B. bio je trosoban, a vlasnik stana se preziva M. kojeg je jednom vidjela kako mu je I. plaćao stan. Nadalje u tom stanu provela je 4 – 5 mjeseci nakon čega je I. prodao E. J.. Istakla je da se tu svašta dešavalo, najviše su dolazili E. i S. P. čija žena radi u UNPROFOR-u u Podgorici, S. iz DB-a kojem ne zna prezime koji je mlad crn momak. Navela je da je S. bio visok, crne kose kao i da je njegova kancelarija bila bivša I. kancelarija u blizini željezničke stanice, bliže V. p.. Nadalje I. je tu često spavao, dolazio za nju i dovodio svoje klijente. Nadalje B. tu nikada nije dolazio, dolazio je E., S., S., R. iz B. i G. iz P. koji drži neki restoran. Dalje je navela je S. donosio ribu i pravili su se specijaliteti jer se S. bavio ribama. Istakla je da su stavljali ribu na nju, pa su jeli ribu sa nje i grizli je za šta ima slike koje je dala inspektoru Z. S.. Takođe je istakla da je dolazio i V. kojeg je već pominjala koji joj je napravio ličnu kartu i koji vozi crni A.... Nadalje posle toga uzima je E. i odvodi je u iznajmljeni stan preko M.. Pojasnila je da to zna jer joj je E. rekao da je I. za nju dao svoj „M.“ i da je ona od tada njegova i da mora njega da sluša. Nadalje stan u koji je E. smješta je kod zgrade vojske u dijelu grada preko M.. Nadalje tu nije bila ni deset dana odakle je E. odvodi u B.. Nadalje u tom stanu stalno je bila prisutna jedna starija žena, koja je vlasnica stana, niko osim E. koji je dolazio 3 - 4 puta na dan, nije dolazio. Navela je da je iz tog stana E. vodio svuda, vodio je i za B., P. vodio je svuda. Dalje je navela da je E. spavao sa njom, rekao joj je da je đubre nezahvalno jer je odbijala da spava sa njim, da ima šta da jede, ima šta da pije, da je on jebe i da je ona đubre nezahvalno. Nadalje posle toga E. je odvodi u B. u njegovu kuću koja je ogromna i u njoj niko ne živi, završena je fina velika i lijepa. Pojasnila je da je E. iz P. iz ovog stana preko M. vozio svojim autom „A....“ boje trula višnja. Navela je da se dugo nervirao jer nije mogao da registruje to auto pa mu ga je E. registrovao. Nadalje kada je došla u tu kuću ostala je dugo od jeseni do ljeta. Istakla je da je E. obično dolazio ujutru u tu kuću, da se vraćao negdje popodne oko 4 – 5 sati za P., a ponekad je ostajao da prespava kada su se pravile žurke. Istakla je da je kada je on nije bio tu ona je bila zaključana u kući. Nadalje tu su dolazili R., S. koji je iz B. i za kojeg ne zna kako se preziva, E., tu je dolazio general vojne oblasti iz B. kojem ime ne zna. Zaključila je da ih je tu dosta dolazilo ali da ne može da se sjeti, ali će se sjetiti. Nadalje E. je dolazio sa dvojicom koji imaju oko 30 – 40 godina jedan se zvao R. a drugom ime ne zna. Istakla je da je za vrijeme koje je boravila u kući u D. vodama silovao E., ne zna koliko puta, E. je tukao zato što je bila suva i zato što ga ne želi. Nadalje E. joj je napravio ličnu kartu na ime S. R. sa njenim godištem i njenim podacima samo što je bila R.. Nadalje E. je takođe za nju napravio i pasoš na ime D.A. iz S., kao i da je to sve bilo kod nje. Istakla je da su iz te kuće često odlazili u B. kafić koji je u blizini A. i željezničke stanice, a u blizini njegov brat C. drži ćevapdžinicu. Nadalje u šanku lokala su bile sve njihove slike, iznad šanka

koji je visok stoje police u prvoj su flaše svih pića a iznad su slike, a I. je B. pitao zašto drži slike tu, a on je odgovorio „Na vidnom mjestu neće niko da ih gleda i da obrati pažnju“. Istakla je da je na tim slikama i ona slikana gola i Z., taj bog njen tužilac polu go, da je i B. na slikama, a za ostale ne zna kako se zovu. Pojasnila je da se može sjetiti nekih od njih ali da ne može da se sjeti svih slika. Navela je da joj je jedne večeri B. obukao rozu haljinu, da je bila bez gaćica i brus haltera i tu su joj svašta radili. Pojasnila je da kad misli svašta gasili su cigarete između njenih nogu, iznad desnog kuka i u predjelu lijevog koljena. Dalje je navela da je bila pepeljara za njih. Takođe je istakla da je tu Z. j. u d. da ga svi gledaju i da vide kako je to lijepo. Nadalje tu je B. prvi put silovao i otada nije nikad imala ništa intimno sa njim. Nadalje B. je takođe primoravao da radi to sa svima njima, a kada nije htjela vodio je u WC i tu je tukao, kao i da je morala da čuti jer je vidjela svašta. Pojasnila je da je vidjela kada su donosili oružje, papire od krađenih kola. Nadalje oružje pištolje je donosio jedan crni mali momak kojem ne zna ime ali zna da drži neku radnju u centru grada za televizore kao i da je musliman i da je radio nešto u I.. Nadalje tu je dolazilo dosta momaka koji su krali auta i dolazili da im E. pravi papire, a dolazio je i Z. njen bog koji je jednom donosio tablice za kola i pištolj i preko njega, B. i E. su se zvršavali papiri. Istakla je da je i V. donosio tablice kao i da zna gdje je kuća u kojoj je V. sa još 4 momka mijenjao tablice sa ukradenih kola, a jedan od njih je iz S., dok su trojica iz B. kojima ne zna imena. Istakla je da je tu dolazio još jedan Z., ali ne Z. njen bog koji svašta radi nego drugi. Nadalje Z. je visok otprilike ovako kao što je ona, ima preko 40 godina, sijed je kratko ošišan, nosi kosu na razdeljak na stranu, nosi naočare ima mali stomačić i kratke noge. Nadalje on je sa E. tamo pravio papire kao i neki V.. Istakla je da je da je bila i kod S. P. u stanu, a koji se nalazio preko M. u bloku . i to za vrijeme kada joj je gazda bio I., S. je dovodio na taj stan. Istakla je da je S. silovao kao i da su uvijek bili njih dvoje sami. Nadalje kada su ulazili u stan S. je palio klimu i sjeća se da je u stanu u dnevnoj sobi bila slika njegove žene. Navela je da joj je predlagao da joj on bude gazda kao i da kada je I. vodio u P. u S. restoran tamo je bio S., S., D. V., ali ne zna ko je S. koji su odvodili na plažu i silovali. Istakla je da je S. dok je silovao na plaži govorio da voli da je jebe na plaži, da svršava po njoj i da pljuska po kamenju u moru. Pojasnila je da je na plaži samo S. silovao, jer je I. pretukao. Pojasnila je da je restoran u P., a koji je S. vlasništvo i još jednog momka, a nalazili se na plaži gdje imaju stepenice kojima se spušta do mora. Pojasnila je da restoran dijele 3 - 4 stepenice do mora. Navela je da je S. silovao na plaži a da su to ostali koji su tu bili posmatrali. Takođe je istakla da je I. prije toga istukao i da je bila sva modra. Pojasnila je da je svu odjeću sa nje pocijepao, kao i da je pretukao jer je bio pijan inače su pili neko francusko vino koje je donio S.. Istakla je da su svi vidjeli kada je I. tukao na terasi restorana, govorio joj je da je đubre, da čuti a niko od njih nije reagovao. Istakla je da je samo D. rekao da će biti sve u redu. Navela je da je jednom pokušala da pobjegne da uđe u more da se udavi ali je I.

izvukao. Nadalje I. joj je rekao da ne plače zbog gluposti i onda je poveo kod njega kući koja se nalazi u P. prema B. da se smiri. Nadalje te noći u P. nije bilo nikoga od gostiju u restoranu jer je to bilo jako kasno, a zna da je restoran radio do 12 sati. Pojasnila je da je to bio riblji restoran jer se S. bavio ribom, kao da je i te prilike bio prisutan i konobar kojem ime ne zna.

Pojasnila je da se B. kafić iako se vodi na B., da je B., a da se vodi na B. da se ne bi ljudi pitali odakle B. toliko para, jer on ne može od svoje plate imati toliko. Pojasnila je da je to saznala tako što oni kada su u tom kafiću, a pogotovo kada se napiju pričaju svašta, kao i da zna mnoge stvari koje su pričali međusobno i preko telefona. Nadalje na spratu kafića ima sobe. Nadalje zna da G. iz M. i to G. iz B. dovodi i prodaje Z. – bogu, dovodi ih Z. iz B. u P. i prodaje ih B., a B. A., ili E. koji drži restoran u B.. Pojasnila je da je A. A. i da živi u zgradi L. K. i te djevojke odvodi u A., gdje je i ona trebala da ide. Pojasnila je da to zna zato što je bila prisutna u kafiću kod B., Z. dovodi te djevojke kojih dosta zna i to su I., O., S. i E. koja je nestala. Nadalje za E. zna da je nestala, a to B. zna bolje od nje. Pojasnila je da je E. imala pasoš i da je krenula u B.. Pojasnila je da je djevojka krenula kući i više je nema, kao i da zna je nestala jer joj je to B. rekao. Istakla je da joj je tada B. pucketajući prstima rekao „Mala ovako ćeš i ti nestati ako ne budeš ćutala“. Istakla je da joj je E. zaprijetio da njegovo ime slučajno ne pomene kao i da je on najači, ispred zgrade policije kada je došla u policiju. Navela je da se sjetila kada je E. napravio papire Lj. I. kumu za neka ukradena kola. Dalje je navela da zna jednu S., da ima tetovažu zmije na lijevoj ruci, da ima 37 – 38 godina i ima sina, visoka, zgodna, plavuša, vozi sivog „A.“ i radi sa djevojkama. Nadalje ona je vodila na žurke kod R. Š. i u „R.“ u T., a kad je otvarao vlasnik. Istakla je da je S. dolazila kod B.. Nadalje vlasnik „R.“, R. ima 60 godina, ima 6 – 7 sinova. Istakla je da je S. povodom trgovine djevojaka druži sa A. koji je A., kao i sa svima iz parlamenta. Nadalje ona je vodila na žurke u periodu nakon što je pobjegla od E. iz kuće u kojoj je bila zaključana. Istakla je da je bježala 4 ili 5 puta iz te kuće, kao i da je zadnji put pobjegla iz E. kuće kada su došli neki ljudi iz S., a to je bilo ljeta 2002. godine. pojasnila je da je pobjegla tako što je doktoru iz S. tražila ključ koji je vidjela da je ostavljen na peći za roštilj i zamolila ga da joj da taj ključ. Istakla je da je telefon u toj kući bio zaključan jer je bio katanac na brojčaniku pa nije mogla nikog da zove. Nadalje rekla je ovom doktoru gdje je ključ, a znajući gdje je rekla mu je da otključa što je i uradio, nakon čega je pobjegla. Istakla je da je prije toga E. pozvao pa ga je pitala kada dolazi, a to iz razloga da bi imala vremena da pobjegne što je i uradila. Nadalje do P. je prebacio jedan mladi obični radnik koji pravi ogradu u dvorištu E. kuće. Istakla je da se nakon što su došli u P. obratila „dobrom čovjeku“ kojeg je već spominjala, o kojem neće ništa da kaže, a koji je dobar. Pojasnila je da neće da pominje njegovo ime jer je u društvu sa njima, pa ako ga pomene

on bi mogao da odgovara, ne zbog toga što bi odgovarao nego što ima kćerkicu za koju se boji, a oni su svi kreteni. Takođe je istakla da je taj čovjek mnogo dobar i da joj je kupio poklone za njenu djecu. Pojasnila je da mu zna ime ali neće da mu kaže ime zato što joj je jedino on pomogao i to kada je pobjegla u julu ili avgustu. Istakla je da je nikad nije maltretirao već je samo gledao, kao i da je boravila kod njega od kada je pobjegla pa do kad je došla u MUP CB Podgorica nakon čega je smještena u Sigurnu žensku kuću. Istakla je da neće ići kući dok ne budu osuđeni Z., E., E. i I. jer su se oni najviše nad njom izživljavali, kao i da će ostati dok joj ne budu platili za sve. Navela je da je M. iz parlamenta uzimao od S. i da je bila sa njim u Hotelu „L.“ a to je na putu ka Z., kao i da je tamo bila hiljadu puta sa njim, R. G., sa Lj.. Pomenula je još i M. čije prezime ne zna koji je najbolji prijatelj sa Lj.. Dalje je navela da M. radi u P. ima bradicu i šiške i veliki je kreten, puno je uobražen umišlja da je veliki, pravi se da je neko i nešto, a nije niko. Pojasnila je da je na zapisnicima recepcije hotela davala podatke navedena u ličnim kartama koje je imala. Navela je da je Z. tužilac – „Bog“ ima stan u B. u koji je bila sa njim 2002. godine.

05.12.2002. godine.

Pojasnila je vezano za M. kojeg je već pominjala, čije prezime ne zna, da je taj M. kao i njegov drug R. G. uzimao od S. i V., a sa kojima radi i E.. Nadalje M. i R. G. su plaćali V. i S. za uslugu koju je ona trebala da im pruži, zapravo da spava sa njima. Istakla je da su je odveli u hotel „L.“, gdje je trebala da spava sa njima, gdje je nastala tuča između R. G. i nje zato što nije htjela da spava sa njim, dok sa M. nije spavala i nije maltretirao u smislu da je nekim postupcima prinudio da spava sa njim, kao i da je dobar i nije grub. Pojasnila je da je i M. htio da spava sa njom, ali pošto ona nije to htjela on je odustao. Pojasnila je da su se ti događaji desili u jesen 2002. godine odnosno u proljeće, jer se sjeća da je bilo prije ljeta. Istakla je da je sa S. i V. radio E., kao i da su se oni bavili prodajom djevojaka. Navela je da je V. ili V. iz N. S., odnosno tako se predstavljala, kao i da se družila sa S.. Pojasnila je da je S. stalno u centru grada, ima oko 37 – 38 godina, vrlo je zgodna, plavuša, ima stan u C. g., ima velikog sina, vozi sivkastog audija sportski tip i ima minđušu na pupku. Nadalje S. i V. su je odvodile na žurke koje su se pravile kod R. Š. i R., kao i da je tamo odvođena zajedno sa još jednom crnom visokom ženskom radi zadovoljavanja svih ljudi koji su to htjeli, a bili prisutni na žurkama. Pojasnila je da u slučaju da to nije htjela S. i V. su je tukle. Navela je da su žurke kod R. Š. organizovane van grada u njegovoj kući, misli van P. u pravcu T.. Dalje je navela da tamo ima velika kuća i da je to u pravcu aerodroma. Istakla je da zna da je da je R. Š.

uposlio neke stare ljude da mu rade, da ima jedan stari čovjek od 80 godina, koji čuva ovce i jedna žena čistačica. Takođe je istakla da se sjeća da su se vozili gliserima kod R. kada se pravio roštilj. Pojasnila je da je na navedene žurke išla kada su joj to gazde bile V. i S., a to je kada je stanovala u centru grada. Pojasnila je da se taj stan u centru nalazi u zgradi brze hrane za koju misli da se zove „M.“ a drugi stan u kojem je boravila za vrijeme dok joj je gazda bila V. i S., nalazi se takođe u centru grada i to preko puta zgrade u kojoj se nalazi „M.“ gdje postoji trg a preko puta trga zgrada, dok je ulaz te zgrade sakriven. Pojasnila je da su je S. i V. uzele pod svoju kontrolu kada je prvi put pobjegla od E. a to je bilo 2001. godine ali ne može preciznije odrediti vremenski period. Nadalje kasnije je saznala da svi oni zajedno rade, jer je čula da priča sa V.. Nadalje ona je iz razgovora koji je primijetila ali nije čula šta pričaju zaključila da su E. i V. bili zajedno i da često razgovaraju, da zna ju je grdio, kao i da ga je jednom pitala sa kim priča ali on nije htio da joj kaže, ali je posle razgovora vidjela evidentiran V. broj na njegovom mobilnom telefonu. Pojasnila je da E. ima mobilni telefon marke „M. b.“. Pojasnila je da je V. upoznala dok je radila u kafiću kod M. M., a gdje je zaposlio I.. Navela je da kada je upoznala V. učinjelo joj se da je dobra, jer su je svi hvalili i upravo kada je pobjegla od E. zato što je pretukao pozvala je V. telefonom, obratila joj se za pomoć i rekla joj da je pretučena, a V. je pitala gdje se nalazi i ona joj je opisala mjesto iako ne poznaje dobro P., nakon čega je ona rekla da dolazi. Nadalje došla je po nju i odvela je u S. stan koji se nalazi gdje i „M.“. Nadalje kada us došli u taj S. stan tu je bila S. i još jedna visoka djevojka koja nosi naočare i koja je P., ali se ne može sjetiti njenog imena. Pojasnila je da je prvi put pobjegla od E. krajem ljeta 2001. godine. Istakla je da su na žurkama kod R. Š. dolazili neki Z., A., kao i da se ne može izjasniti o imenima tih ljudi. Nadalje na tim žurkama kod R. a bilo ih je svega 2 – 3, po nju S. i V. dolazio je jedan mladić S. koji je njegov šofer i vozio je crnog džipa. Istakla je da je samo jedan put bila na žurci kod R., gdje je na žurkama i kod R. i kod R. pružala seksualne usluge licima ali nije bilo strašno u smislu da je neko maltretirao, ali je bila primorana da ih pruža od S. i V.. Istakla je da nije dobijala nikakav novac od V. i S.. Nadalje na žurci kod R., a koja je bila u restoranu u njegovoj kući gdje je ostala dva sata i gdje je ostala dva sata i nije pružala nikom seksualne usluge. Istakla je da je morala spavati sa R. u hotelu „C.G.“ u proljeće 2002. godine na šta je primorala V.. Takođe je istakla da za R. zna da svako jutro pije espresso kafu sa mlijekom u hotelu „C. G.“ navela je da kada je spavala sa R., kada je bila žurka – otvaranje restorana kod R. bilo je u periodu oko nove godine i to nešto prije ili posle nove godine misleći na poslednju 2002. godinu. Navela je da je sa R. spavala u proljeće 2002. godine. Nadalje S. je tukla i morala je da spava sa svakim sa kim joj ona kaže. Pojasnila je da konkretno R. nije bio prisutan kada je V. tukla već je morala biti nasmijana, našminkana lijepo obučena kada se pojavi pred R. i ostale ljude. Istakla je da je u vremenu dok je bila u S. i V. vlasništvu R. policajac u zelenoj uniformi stavljao na S.

stanu neki bijeli prašak u predjelu vene na desnoj ruci, kao i po desnimama. Nadalje posle toga joj je bilo svejedno ono što su joj govorili to je radila. Pojasnila je da to nije htjela, ali su oni to radili protiv njene volje. Pojasnila je da su „oni“ S., V., Neki N., isto neki policajac koji vozi „M.“ C. t. i koji isto radi sa djevojkama. Istakla je da ih on ne prodaje nego ih izdaje, kako je čula za njega. Takođe je istakla da svaki put kada je morala da spava sa nekim, misleći na period kada je bila kod S. i V., R. joj je stavljao taj prašak i boli su je u venu. Dalje je navela da zna da je policajac, ali ne zna šta je, bio je u uniformi koja je zelena – šarena uniforma u kojoj je R. dolazio. U vremenu kada je bila u I. vlasništvu, sjedjela je sa I., V. njegovim kumom i još jednim čovjekom u „M.“ na terasi restorana, gdje je I. predstavio kao svoju djevojku i pitao ga pred njom da joj pomogne u nabavljanju pasoša da bi ona išla svojoj kući. Nadalje V. je obećao da će to da uradi i sreli su se jo jednom gdje je ponovo obećao da će nabaviti dokumenta. Pojasnila je da su se prvi put sreli u periodu kada je ona radila kod M. M., a stanovala u I. garsonjeri. Drugi put kada su se vidjeli u društvu im je bio sijedi čovjek za kojeg misli da se zove Ž. i koji je iz parlamenta. Pojasnila je da nikada nije bila u zgradi parlamenta, nego su joj se ta lica predstavljala da su iz parlamenta. Nadalje Ž. sijedi čovjek dolazio je kod nje u stan u zgradi B. gdje je stanovala, i misli da je dolazio radi pružanja seksualnih usluga. Nadalje dolazio je dva ili tri puta i kako je odbijala da spava sa njim on je šamarao, a zatim je morala da spava sa njim što se desilo 2 ili 3 puta. Pojasnila je da pravi razliku između tuče kada je sva crna od batina i kada je neko šamara, gurka gricka ili stiska što i nije toliko strašno u odnosu na to kada je tuku. Pojasnila je da je ovaj sijedi čovjek posjećivao u stanu i da je tu bio I., S. kojeg je već pominjala a kog zovu K. zato što je bio na K., a S. je njegov pion koji trči i sve radi oko njega. Pojasnila je da se zgrada našeg parlamenta nalazi „kada ideš od hotela „C. G.“ pravo pa pređeš most, sa desne strane nazi se zgrada parlamenta i to na istoj strani gdje je hotel „C. G.“ “. Nadalje tu ispred te zgrade stoji automobil M. Đ. policajci i još dva „A.“. Navela je da nikad nije bila u zgradi ali je tuda proizilazila. Dalje je navela da zna da je ta S. ljubavnica M. Đ.. Istakla je da joj je S. rekla da joj je M.Đ. najbolji prijatelj, ali to nije tačno. Pojasnila je da zna da mu je ona ljubavnica jer negdje u julu ili avgustu 2002. godine kada je pobjegla od E. S. je odvela njenim kolima do zgrade P. gdje je ispred zgrade bio M. Đ.. Nadalje on je sjeo u jedna kola „A.“ odnosno već je sjedio u kolima, a ona nije znala ni ko je on, jedna kola su bila ispred a druga iza njega. Nadalje ona je sjedjela u drugim kolima sa S., i to u S. „A.“ gdje su samo bile njih dvije i to njihovo vozilo je bilo iza njihovih, a zatim iza njih je bio u Z. – „bog“ džipu Z., B. i još jedan čovjek kojem ime ne zna i drugi Z. – brko. Nadalje kada su došli u B. išli su preko nekog mostića, gdje je more i neko ostrvo. Nadalje došli su u neki apartman i tu je bio B., S. – S. koji je bio ogroman visok crn i bio je sav u crnom. Nadalje prethodno su bili u restoranu na obali u B. i to svi koje je nabrojala. Pojasnila je da su ona, Z. – bog, B., Z. sa brkovima koji je sijed svratili u taj restoran a tu su ih čekali B.,

S. – S. i još neki ostali koje ne zna dok su M. Đ. sa svojom pratnjom od dvoje kola produžili na to ostrvo gdje su oni kasnije došli iz ovog restorana. Nadalje popili su u ovom restoranu po jedno piće i odmah pošli u taj apartman. Nadalje kada su došli ispred ovog apartmana primijetila je da kada su ulazili da su neki portiri stajali na vratima, gdje je neko od muškaraca koji su bili sa njom nešto rekao, nakon čega su prošli i ušli. Nadalje prošli su kroz nešto okruglo, a okolo je bio kamen, sve je od kamena fino i lijepo ograđeno, a vrata u bila niska i kao zaokrugljena gore. Nadalje popeli su se stepenicam i ušli na sprat gdje su apartmani. Nadalje u tom apartmanu imaju tri velike sobe i jedna velika prostorija. Navela je da su tu svi bili u jednoj prostoriji, da je tu bio M., jedan njegov prijatelj kojem ime ne zna, M. se zagrlio i poljubio sa S. pili su „Č.“. Nadalje B. je izvadio nešto iz džepa to je bio neki prah, izvadio je novčanicu smotao je i prinio nosu a zatim počeo da ušmrkava, a zatim je ta novčanica išla od jednog do drugog dakle do svih prisutnih koje je već nabrojala. Nadalje nju su nudili ali ona nije htjela jer nije znala šta je to, ali joj je B. onda pokazao kako to mora da uradi. Nadalje kako to nije htjela da uradi odveli su je u drugu sobu B. i S. gdje su joj stavili neku iglu i uboli je njom u venu desne ruke i u tom špricu je bio neki žuti prašak, ali da ona nije znala šta je to jer se ne razumije. Nadalje posle toga su pili piće i posle su je silovali Z. – bog, Boban drugi Z., dok je S. zvjerski silovao. Istakla je da se S. zvjerski ponašao tako što je jebao. Takođe je istakla da joj je stavljao prste sa flašom od „Č.“ u dupe i pozivao Z. da gleda i sve ostale da vide kako je. Istakla je da je neko od prisutnih ali ne zna ko kad ga je S. pozivao da je siluje rekao „ja neću jer više nije ni za šta, nije nikakva“. Nadalje svi ovi koji su bili prisutni a to su svi koje je već nabrojala, su to gledali i mogli su vidjeti jer je bilo upaljeno svijetlo. Istakla je da je vidjela da se te večeri S. ljubila sa M. i posle je pitala S. kako to da su njih dvoje prijatelji kad ih je ona vidjela kako se ljube i grle, na šta joj je odgovorila da ćuti i da ne gura nos gdje joj nije mjesto. Nadalje te iste večeri je Z. – „bog“ silovao u istoj prostoriji gdje su svi bili prisutni, dok je B. odveo u drugu prostoriju i silovao. Istakla je da su je i Z. i B. silovali posle S. koji je silovao flašom, dok je B. bio poslednji. Istakla je da je B. odveo u posebnu sobu, nije bio grub već joj je rekao „Maco ajde da se mazimo“ nakon čega ona nije htjela a on je stisnuo i drmao govoreć „Ajde“ nakon čega je morala da sava sa njim. Nadalje iste te večeri vidjela je M. Đ. i S. gole da vode ljubav. Istakla je da je M. sav bijel kao pavlaka i ima samo nekoliko dlačica na grudima nema ramena, noge kao žena i vrlo malo dlačica na nogama, a noge su mu na člancima baš tanke. Nadalje ima neki ožiljak na ramenu, ali ne zna na kojoj strani. Pojasnila je da je sve to vidjela jer je stajala pored te sobe koja nema vrata ili ih se ona ne sjeća, a zastala je da gleda jer se čudila tome zato što joj je S. rekla da su samo prijatelji. Nadalje nakon toga M. joj je prišao uzeo je za ruku i rekao „Ajde mala tamo se smiri“ i odveo je u sobu kod B.. Istakla je da se dalje ne zna šta je bilo jer se ne sjeća. Istakla je da je u momentu kada je M. vodi ka sobi u kojoj je bio B., M. bio potpuno go dok je B. u sobi io obučen. Nadalje M. je uzeo i legao

na krevet, nakon čega ne zna šta je bilo dalje ali misli da se M. vratio nazad u svoju sobu. Istakla je da misli da sa M. nije imala odnose zato što je B. doveo da spava sa njim. Pojasnila je da se lično ne sjeća da je spavala sa M., ali se sjeća da kada je došla u P. u S. stan, S. joj je rekla da je te noći spavala sa, M.

07.12.2002. godine

Istakla je da je poslednji put a ne jeća se tačno kada je to bilo kada je pobjegla od E. i to iz kuće u D. v., a kao što je već prethodno to pominjala, pobjegla je na način što je iskoristila E. odsustvo. Nadalje tu je iskoristila prisustvo jednog doktora iz S. koji je bio došao kod njega u goste, i zamolila ga da uzme ključ, jer je znala gdje se nalazi u dvorištu. Istakla je da je prethodo E. pozvao i ona je iz razgovora sa njim saznala da on neće doći makar za nekih pola sata. Nadalje taj čovjek joj je otključao vrata, a ona je zatim zamolila jednog radnika koji je radio u dvorištu E. kuće – pravio ogradu i kojem ime ne zna, a koji je mlad dečko, nekih 20 – 21 godinu, da je poveze do željezničke stanice u B., što je on i uradio. Nadalje povezao je do željezničke stanice u B., odakle je vozom doputovala do P.. Nadalje nakon što je stigla pošla je pješke kod V. čije prezime ne zna. Istakla je da V. stanuje u blizini V. p. i to u soliterima. Nadalje iz V. stana pozvala je čovjeka čije ime neće da kaže zato što mu se zaklela u život svoje djece i zato što je on bio dobar prema njoj, zato što ima malu ćerkicu, što se druži sa svima njima pa ne želi da odgovara. Nadalje taj čovjek je došao po nju u blizini zgrade u kojoj V. stanuje i odmah je svojim vozilom prebacio do kuće njegove sestre koja se nalazi na S. A.. Nadalje tu je boravila nešto manje od mjesec dana. Pojasnila da njegova žena za to ne zna i da ona neće da to sazna jer bi to njima sigurno pravilo probleme. Dodala je da je tom prilikom imala mobilni telefon jer joj ga je E. kupio ali nije imala karticu jer joj je karticu oduzeo E., kao da je htio i telefon da joj oduzme ali ona nije dala. Nadalje za vrijeme dok je boravila kod sestre čovjeka kojeg neće da spominje bila je u porodici u kojoj su živjeli muž, žena, djeca i da se tamo oporavila. Istakla je da je povremeno izlazila sa kćerkom te žene do prodavnice. Nadalje jednog jutra ona nikome od ukućana nije ništa rekla, samo je otišla od kuće i to pješke ka zgradi MUP-a. Pojasnila je da je ta zgrada MUP-a preko puta „M.“ , gdje je pitala jednog policajca koji stoji u kabini, gdje može da se prijavi. Nadalje rekla mu je da stranac i da nema pasoš, a on joj je pokazao rukom i rekao da mora poći do zgrade MUP-a koja se nalazi u blizini fakulteta, i sjetila se da je to u blizini zgrade u kojoj je stanovala, kod žene u stanu koji joj je E. iznajmio. Nadalje na čošku zgrade MUP-a slučajno je sreća E. koji je rekao da čeka E. koji treba da nešto

završi. Dalje je navela da mu je rekla na njegovo pitanje da ne može više da izdrži i da neće da bude nečiji rob, da hoće da se prijavi MUP-u da joj oni obezbijede neki dokument da se vrati kući. Nadalje samoj sebi je rekla „Ako ima boga on će joj pomoći da naiđe na dobrog policajca“ kao što je posle i bilo. Nadalje kada je E. saopštila šta će da uradi on joj je rekao dobro. Nadalje u međuvremenu su čekali u E. kolima E. da nešto završi nakon čega se E. pojavio. Istakla je da joj je E. rekao da čuti da ne bi završila u M. i to joj se obratio sa „M.“. Nadalje E. joj je onda predložio da se vrati na stan, a da će joj on sutra pomoći uz E. pomoć, da joj E. završi papire da ide kući. Nadalje ona je znala da je to laž ali je pošla sa E. njegovim kolima do hotela C. G. i rekla da je tu ostavi. Nadalje rekla mu je da tu negdje u blizini stanuje, a on je rekao da mora do B. da nešto završi. Nadalje izašla je iz auta, on je otišao, nakon čega je uzela taksi i prebacila se do te kuće na S. A.. Dalje je navela da je ženi ovog dobrog čovjeka rekla da odlazi i uzela je svoje stvari. Nadalje isti taksista koji je odvezao sačekao je da uzme stvari i doveo do zgrade MUP-a u blizini fakulteta. Nadalje nije plaćala taksisti za vožnju jer nije imala novca. Nadalje kada su došli ispred zgrade ovaj taksista joj je pomogao da unese njene stvari u zgradu MUP-a gdje je naišla na jednu ženu. Istakla je da misli da je bila u uniformi. Nadalje njena kancelarija je odmah u toj zgradi MUP-a pored šaltera pa lijevo gdje stoje njena vrata. Istakla je da je joj je rekla onako kako joj je E. rekao a to je da je došla juče, da je izgubila dokumenta i da se prijavljuje zbog toga u MUP-u. Nadalje prije nego što je ušla u zgradu MUP-a isti taksista je odvezao do R. A. u P., za koju nije znala gdje se nalazi ali je taksista poveo do nje. Nadalje u R. a. nije razgovarala sa ambasadorom, ali je primio neki drugi čovjek kojem je rekla da je da je došla juče i da je izgubila pasoš i da hoće da se vrati kući. Nadalje nakon toga on joj je rekao da mora da se javi u zgradi MUP-a i dao joj svoj broj telefona. Istakla je da misli da sezove J.. Nadalje nakon toga otišla je u zgradu MUP-a u koj je naišla na ženu policajku kojoj je rekla istu priču da je došla juče i da je izgubila dokumenta i da želi da se uz njihovu pomoć vrati kući. Istakla je da joj je ta žena povjerovala, a možda zato što je vidjela u kakvom je stanju, jer je imala masnicu u predjelu lijeve sljepočnice, koja masnica potiče od udarca koji joj je E. zadao pesnicom u kolima dok je prethodno sa njim bila. Nadalje ta policajka je pozvala nekog svog komandira kako joj je ona rekla, i rekli su joj da će je odvesti u neku kuću da se malo odmori, da se smiri, međutim i dalje je sumnjala da joj neće pomoći i da će biti prodana. Dalje je navela da su je posle toga povelj policajci i to I. brat i još neka dvojica u plavim uniformama u kancelariju kod Lj. R.. Nadalje tamo je vidjela Lj., M., i bila je još jedna djevojka koja je sa njom smještena u kuću koja se zove D. ili D.. Istakla je da je i dalje sumnjala da će biti prodana zbog iskustva sa V.. Nadalje povelj su je u Sigurnu žensku kuću i tek nakon dva tri dana kada joj je Lj. omogućila da pozove svoje kući shvatila je da joj Lj. pomaže i počela je da priča sa njom. Nadalje čitala je njen knjige tu su bile još neke djevojke i tada je zaista shvatila da ona zaista pomaže djevojkama da se vrate kući.

Nadalje dva tri dana nakon njenog dolaska u tu kuću došao je inspektor Z.. Istakla je da je inspektor Z. zaista dobar i da je bolji od svih policajaca, kao i da je sa njim išla po P. i to dva puta da mu pokazuje neke kuće i to V.kuću, R. kancelariju, pa kuću u kojoj stanuje Z. K. Pojasnila je da je Z. K. upoznala preko V., R.G., M. T., M. i upoznala ga je prilikom proslave otvaranja restorana R. G., a koji se nalazi preko M.u B. .. Pojasnila je da sa Z. nije imala ništa, da je on bio sa V. i ne zna da li su bili intimni, kao i da je vozio dva puta V. u B.što joj je rekla V.. Istakla je da se sjeća da je jednom E. pred njom razgovarao sa ženom i tom prilikom joj rekao „Evo jebem ovu svoju kurvu“ iz kog razloga joj je čudno kako se ona pravi da ništa ne zna. Navela je da je E. odjedanput pio 50 piva, pio je nakon toga špricer da bi bio tanak, slab, ispuši dvije tri kutije cigareta i posle toga su počinjale žurke. Takođe je istakla i da E. pravi italijanske vize što je slušala i preko tih viza djevojke idu u I. ili A. tako što ih provodi A.. Navela je da nije glupa iako nije završila školu, da je završila za frizera, da dolazi iz siromašne porodice, da je njena porodica školovana, da joj je majka završila dva fakulteta, sestra joj je učiteljica, ima jedan fakultet završen, dok joj je zet najpoznatiji hirurg. Istakla je da je jedino kriva što je koristila falsifikovane lične karte koje joj je napravio V. na ime N. R. ali je na to bila primorana.

28.12.2002.

Navela je da je Z. P. mnogo visok, prosijed, ima kovrdžavu oštru kosu koja je zalizana unazad, širok je u ramenima, lijepo građen, ima jake ruke, ima kvadratno lice i nosi naočare sa tamnim staklima. Dalje je navela da se ne sjeća boje Z. očiju. Istakla je da je Z. – bog dlakav, mnogo zgodan, nema stomaka i uvijek voli da pokazuje i ističe svoju ljepotu i pokazuje svoj trup u smislu isticanja trbuha i na taj način pokazuje da je lijep i zgodan. Takođe je istakla da nosi sako, farmerice, rolke, da ima neki svoj stil između sportskog i klasičnog. Istakla je da E. J. ima oko 40 godina, malo je visočiji od nje, pozadi je obrijan, a takođe i naprijed ima kratku frizuru, debeo je ima plave ili zelene oči, svijetlu kosu, ima ožiljke po nogama i to na koljenu desne noge jer je sam sebi pucao u nogu i ima dosta ožiljaka po cijelom tijelu od čireva koji mu svake godine izlaze jer je šećeraš. Istakla je da je I. visok ima svijetlo – smeđu kosu rijetku, veliki nos, ima stomak od pića, debele noge, kada hoda imaš osjećaj da mu je jedna noga duža, neuredan je bez ikakvog ukusa u oblačenju i ima ograman crveni mladež na leđima. Istakla je da je B. crn ima crnu kosu koju češlj na stranu, malo je visočiji od nje, nije ni mršav ni debeo, dok priča usne su mu u stranu okrenute i to u desno, slabo se razumije dok priča, nešto šušti, vrlo je pedantan i mnogo hvali sam sebe. Istakla je da je S. K. visok, zgodan lijep ima crnu gustu kosu na

stranu očešljan nije ni mršav ni debeo, lijepo građen. Istakla je da je S. plava zgodna, visočija od nje, ima dugu kosu, na gornjem dijelu lijeve ruke ima tetovažu zmije. Istakla je da E. ima svijetlo – smeđu kosu, kratko je ošišan, građen kao gospodin, ne voli puno da priča, ima mišićavo tijelo i malo je visočiji od nje. Istakla je da V. Č. ima malo stomaka, tamno smeđu kosu, prosijedu, očešljanu unazad. Navela je da je R. visok, proćelav ošišan na nulu i prosijed. Istakla je da je Z. crn, visok, ima prosijedu kosu, kratko pošišan, ima brkove, visočiji je od nje, ima brkove, jak, nije mršav, ima ramena, solidno građen i klasično se oblači. Istakla je da je R. visočiji od nje, nije debeo, kratko ošišan, ima sijedu kosu, ima oko 60 godina, ljubazan je i vaspitan. Istakla je da je N. mršav, ima svijetlo smeđu kosu, često drži ruke u džepove, pravi je seljak, ima neki hod gdje kao da savija noge u koljenima. Istakla je da je R. iz „Oskara crn, malo visočiji od nje, gluv na jedno uvo i ne čuje dobro. I. brat je visok kratko ošišan, ne liči na I. osim po visini, a možda je čak i malo visočiji od njega, mlađi je od I.. istakla je da je R. Š. visočiji malo od nje, ima građu debeljastu, ali nije debeo nego jak, možda ima malo stomaka, ne zna da priča dobro odnosno da izgovara slovo „R“ i „Š“ i još dosta slova. Istakla je da je Lj. I. kum visine možda za pola glave niži je od I., ima svijetlu smeđu kosu, lijepo je građen. Istakla je da je R. G. malo visočiji od nje, nije mršav, ima jako gustu kosu prosijed, kao i brkove prosijede. Navela je da M. M. malo liči na Lj., međutim, on je širi u ramenima od Lj. i u bokovima ima veliku glavu, nema dosta zuba.

Pojasnila je da je prvi put došla u J. 1998. godine i njen odlazak je bio nekoliko dana nakon rođendana njenog oca koji je 21. novembra. Istakla je da misli da je u J. ušla na granično prelazu u V., nakon čega je odputovala u N. S. u kojem je provela skoro godinu dana. Nadalje od prvog dana ulaska u Jugoslaviju ona više nije imala pasoš već je bio kod G. C.. Nadalje iz N. S. prelazi u Z. u jesen ili u proljeće.

Istkala je da je u M. radila na farmi „D.“ vlasnik te firme je Č. A. K.. Nadalje tu je radila kao radnik farmer, a takođe je radila u državnoj firmi iste poslove i kao radnik za postavljanje asfalta i sve te poslove je radila u gradu Š. u M.. Istakla je da ubistvo njenog muža nema nikakve veze sa njenim odlaskom u J., niti je bila uključena u njegove poslove niti to ubistvo ima ikakve veze sa njenim životom. Takođe je istakla da posle dolaska u Sigurnu žensku kuću, a otkada je počela da vjeruje u ljude, imala je komunikaciju sa majkom putem telefona. Nadalje njena majka nikada do tog momenta nije došla u J.. Istakla je da je iako je pošla sa G. C., a ostali iz grupe nijesu to joj nije bilo čudno jer su oni pošli da rade poslove vezano za lozu, a ona je pošla da radi kao konobarica u kafiću. Takođe je istakla da je ona bila najmlađa u

grupi. Navela je da nije sačuvala isječak iz novina a koji se odnosi na oglas na koji se javila i tim povodom otputovala u J., jer ne zna zašto da ga čuva. Istakla je da isto povjerenje koje imala u G. imala je u sve ostale međutim svi su je prevarili. Pojasnila je da ne zna kako su je doveli u bolnicu u Z., jer je tada bila u nesvjesnom stanju i iz istih razloga ne zna ko joj je platio troškove liječenja. Istakla je da je prilikom prvog prepoznavanja S., kada je prvi put vidjela i rekla da je to ona, S. pokupila usta, a to je značilo da je gotova i nakon toga je izjavila da to nije ona, a prilikom drugog prepoznavanja iza stakla je vidjela ali je rekla da ne poznaje nikoga zato što se boji i zna ko stoji iza nje. Pojasnila je da je morala tako da uradi jer zna na šta je spremna. Navela je da nije nigdje prijavljivala svoj boravak nadležnim državnim organima, da nije zaključivala nikakve ugovore. Dalje je navela da dok je radila kod M. M. da je između njega i I. postignut dogovor, i da je shodno tom dogovoru morala dobijati dnevnicu, a tako isto između E. i njegovog rođaka.

Pojasnila je da je u vremenu u kojem je boravila u porodici sestre „dobrog čovjeka“ nije izlazila već je prošlo vremena dok se oporavila, nakon čega je počela da izlazi do prodavnice gdje se sretala ta dva – tri puta sa E.. Istakla je da je prvi put ispred prodavnice E. zaustavio svoja kola u koja je ona ušla, nakon čega je odvozi u borove. Nadalje vratio je istog dana ali je bio mrak i ostavio je kod te iste prodavnice jer nije željela da sazna gdje je smještena, a takođe mu je rekla „Ili ćeš me ostaviti tu ispred ove prodavnice ili možeš da me vodiš kući kod svoje žene“. Nadalje drugi put kada ga je srela takođe ispred te prodavnice nije sjela u kola već je ušla u taj drugi dio prodavnice, a on nije izlazio iz kola i nije bila sama tada. Istakla je da je srela E. treći put ispred zgrade MUP-a. Pojasnila je da je E. vodio u borove da bi bio sa njom, gdje su imali seksualne odnose, kao i da to nije bilo po njenoj volji niti dobrovoljno. Takođe je istakla da sa E. nikada nije bila dobrovoljno, a uslov je bi da je vrati kući odnosno tamo gdje je bila smještena. Pojasnila je da ona u E. kola nije ulazila nego je E. izašao iz auta i uhvatio za ruku, nakon čega je stavljao u automobil. Istakla je da mu je rekla da je pusti i da neće, na šta joj je on rekao da sjedne samo 5 minuta, nakon čega je palio svoje auto i odvodio je u borove. Navela je da je to bilo u periodu od oko 3 – 4 sata, kao i da je E. tukao u gornjem dijelu tijela dok su bili u borovima zato što nije htio da spava sa njom.

Pojasnila je da je prilikom jednog od njenih bježanja od E. tražila sva vojska iz B., a toga se sjeća zato što su oni posle toga slavili što je E. pronašao za šta postoji slika kod R. u kafiću.

Pojasnila je da je u vremenu u kojem je boravila u stanu u ul. . j. nije bila zaključavana, jer je tu uvijek bila žena baba, vlasnica stana pa E. nije mogao da je zaključa, ali joj je sloboda bila ograničena jer joj E. nije dozvoljavao da ide nigdje bez njega.

Pojasnila je da je čula svojim ušima da je B. rekao da V. treba da da 2.500,00 Eur-a za njenu prodaju u A., a E. je davao 3.000 Eur-a kao i da joj E. tada davao slušalicu da čuje dok je sa druge strane pričao B.. Pojasnila je da je to bilo kada je E. izvukao iz V. ruku. Takođe je istakla da je vidjela kada je Z. „bog“ uzeo za nju novac u „O.“ o čemu je već pričala.

Pojasnila je da se nije javila porodici dok je boravila kod „dobrog čovjeka“ zato što nije imala snage da priča.

Iz Nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke prof. dr D. Č. od 10.12.2002. godine, u predmetu Ki. br. 02/5585, proizilazi da su kod Č. S. ustanovljene sljedeće povrede: oguljotina u predjelu desnog nosnog krila, okruglog oblika, prečnika 8 mm, 14 krvnih podliva, tačkaste oguljotine sa lakim otokom na prednjoj strani desnog koljena, 5 pravilnih kružnih ožiljaka, prečnika 8 mm, od kojih 2 na prednjoj strani trbuha, 2 na zadnjoj strani korijena vrata i 1 na prednjoj strani lijeve butine, jedan ožiljak na prednjem trbušnom zidu sa desne strane, promjera 5 x 4 mm, više tačkastih ožiljaka u desnoj lakatnoj jami, dva kružna ožiljka u spoljašnjem polnom predjelu, prečnika 8 mm, jedan ožiljak u polnom spoljašnjem predjelu promjera 5 x 8 mm, spoljašnji hemoroidi bez znakova zapaljenja. Oguljotine i krvni podlivi su nastali djelovanjem tupine mehaničkog oruđa oko dvije sedmice prije pregleda (pregled je 28.11.2002.). Ožiljci prema obliku i dimenzijama su mogli nastati djelovanjem vrha zapaljene cigarete, isti su nastali u periodu dužem od dva mjeseca prije pregleda. Tačkasti ožiljci u desnoj lakatnoj jami najvjerovatnije su nastali ubodima šiljastog tankog predmeta (moguće injekcionom iglom) u periodu dužem od mjesec dana od dana pregleda. Ožiljci u spoljašnjem polnom predjelu nastali su u periodu dužem od dva mjeseca i mogli su nastati vrhom zapaljene cigarete. Ožiljak u spoljašnjem polnom predjelu svježiji je od navedena dva i nastao je na isiti način. Spoljašnji hemoroidi mogli su nastati kako mehaničkim tako i drugim nadražajima.

Tokom postupka istrage oštećena je predala četiri fotografije koje su u spisima predmeta Ki. br. 02/5585 označene pod brojevima 1. 2. 3. i 4. od kojih za dvije na kojima je sama,, tvrdila je da je tada bila slikana od strane V. prije odlaska na žurke gdje je V. podvodila a da bi mogla pokazati kako je oštećena „dobra roba“, ali nije mogla da se sjeti gdje su iste slikane i kada, te za treću sliku na kojoj je sama, rekla je da je slikana u U. kada joj je bio rođendan i gdje je bio Z. „bog“, dok su na četvrtoj slici djevojke koje su podvođene kao i ona.

Iz iskaza svjedoka B. N., u predmetu Ki. br. 02/5585, proizilazi da je oštećenu upoznao u ljeto 2001. godine kada je ista bila u društvu K. i J. u kafani gdje je on svirao jer je muzičar, da mu je ista na listici samoinicijativno dala svoj broj telefona pa se sa istom prvo čuo nekoliko puta telefonom, a zatim izašao na piće i da je sa istom započeo ljubavnu vezu u kojoj je bio do oktobra - novembra 2001. godine kada je ista otišla u B., odakle se javila govoreći da radi u kafiću u B., da bi istu ponovo vidio u maju 2002. godine a zatim je u junu 2002. godine smjestio sa njenom prijateljicom R. kod svoje sestre u naselju »S. A.«, gdje je boravila sedam dana, a zatim je smjestio u iznajmljeni stan u S. V. kod V. gdje je oštećena bila mjesec dana, u kojem periodu se razboljela pa je istu odveo u ordinaciju »B.« radi pružanja ljekarske pomoći, kojom prilikom je oštećena koristila ličnu kartu na ime R. S. a za koju mu je rekla da je ima još iz B.. Nakon toga je iznajmio stan u naselju S.A. kod J. P. gdje je ista boravila do sredine novembra kada se javila u MUP CB Podgorica. Naveo je da mu se oštećena žalila da nema dokumenta i da joj je pasoš ostao kod E., da je već pred kraj njihovog zabavljanja oštećena govorila da se uželjela djeci pa joj je on savjetovao da se vrati kući u M. tako što će otići u CB Podgorica, da je istoj za put kupio garderobu za djecu, kafu, slatkiše. Pred istražnim sudijom izvršeno je suočenje između svjedoka B. N. i oštećene Č. S. u kojem je oštećena rekla da ne poznaje svjedoka B..

Iz iskaza svjedoka F.E., u predmetu Ki. br. 02/5585, dat na zapisniku pred istražnim sudijom ovog Suda, od 05.02.2003.godine, u bitnom proizilazi da je oštećenu upoznao krajem 1998. godine u klubu »O.« gdje je ista radila kao plesačica, a predstavljala se kao C. ili C. da je sa istom upoznao K.. Sledeći put je istu vidio u januaru - februaru 1999. godine kada je bila u društvu O. i djevojke I. te da su joj rekli da B. treba da ih otprati do M. a da li su pošli ne zna. Odveo ih je na svoje stovarište i na ručak i na zahtjev oštećene dao istoj svoj broj telefona. Dalje navodi da se oštećena javila u

martu 2001. godine iz N. S. i tražila I. broj telefona koji joj je dao, te da se sa istom vidio u B. u junu 2001. godine kada je sa njom bio u društvu u hotelu »S. L.« a zatim je dovezao u Crnu Goru i na njen zahtjev povezao sa K. I..

Iz dopisa Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije – Uprava kriminalističke policije 10 broj: 230-6121/02 od 16.12.2002.godine, koji je dostavljen uz Dopis Uprave policije – PJ Podgorica, 12 broj 11-051/13-76/26 od 10.01.2013.godine, proizilazi da provjerom u evidenciji prijave boravka stranaca u Sekreterijatu N. S. utvrđeno je da Č. S. nije prijavljivala boravak u N. S.. Utvrđeno je da je Č. S. u SRJ ušla 11.01.2001.godine na graničnom prelazu „Đ.“ sa pasošem br. i da je 12.01.2001. godine prijavila boravište u S. M. u ul. F. ... Dana 16.01.2001.godine od strane sekreterijata u P. preduzeta je mjera otkaz boravka, sa zabranom ulaska u SRJ u trajanju od 1 godine. Utvrđeno je da prelazak S. Č. nije evidentiran na graničnim prelazima prema F.B i H i graničnim prelazima prema R. S., niti vozila marke „G. č.“ registarskih oznaka, u vremenskom intervalu od 1999. – 2001.godine.

Iz Dopisa Osnovnog suda u N. S., R. S., br. III 291-591/2-13 od 23.04.2013.godine, dostavljen uz Dopis Ministarstva pravde br. 04-9022/12 od 30.05.2013.godine, uz koji je dostavljena fotokopija interne evidencije Ugovora br. 1 od 04.01.1999.godine, proizilazi da je pod brojem 1 evidentiran Ugovor sa firmom „K. Š.“ vlasnika R. O., Night club „O.“ P., za vremenski period od 01.01.1999. godine do 31.01.1999. godine, sa popisom imena, izmedju koji se nalazi, šesto po redu, i ime Č. S. Iz Ugovora broj 1 od 0401.1999 godine, proizilazi da je isti zaključen između „V. k.“ iz N. S. i „K. Š.“ vlasnika R. O., Night club „O.“ P., na osnovu kojeg se „V. k.“ iz N. S., obavezao da uputi na rad izvođače za izvođenje programa u Night club „O.“ u P. ,u vremenskom periodu od 01.01.1999. godine do 31.01.1999. godine, a jedan od izvođača ansambla je i Č. S.

Iz izvoda iz Kaznene evidencije Republike M. - Direkcija za informacije i operativne evidencije, br. 8-1-4592 od 08.08.2011. godine, koji je dostavljen sudu, uz dopis Ministarstva pravde - Sektor za pravosuđe, br. 03-2991/11 od 20.09.2011. godine, na ime Č. S., proizilazi da Č. S. nije bila krivično gonjena, nije upisana u registar kažnjenih lica i nije pod istragom na teritoriji Republike M..

Saslušana na glavnom pretresu,svjedok J. J., posvjedočila je da je sve što se dešavalo u vrijeme odigravanja kritičnog događaja uticalo na njeno zdravlje,da je bila u depresiji i da se liječila kod psihijatra. U to vrijeme stariji sin je imao 17 a mlađi 15 godina i da su djeca teško podnosila sve što se dešavalo.Sjeća se da joj je mlađi sin pričao da je doživljavao različite prozivke,čak i od profesora.Da se u to vrijeme bavila trgovinom i da je bila vlasnica dvije prodavnice,a da je sav događaj loše uticao na obavljanje djelatnosti i da su stalne mušterije prestale da trguju u navedenim prodavnicama u kojima se roba kvarila.

Saslušan na glavnom pretresu,svjedok J. E.,u bitnom je posvjedočio da mu je predmetni događaj i sve što se dešavalo sa njegovim ocem teško padalo.U to vrijeme pohađao je drugi razred srednje Medicinske škole. Sjeća se da ga je bilo sramota da ide u školu,a zbog svega je izgubio školsku godinu.Imao je velikih neprijatnosti i od profesora koji su ga gledali drugim očima a takođe su između sebe pričali da je on sin „trafikanta“.Sjeća se da se u to vrijeme upoznao sa jednom djevojkom koja ga je pitala gdje živi,pa joj je rekao ulicu i pokazao u pravcu gdje živi,a ona je ne znajući ko je pitala „tamo gdje onaj čovjek prodaje žene“.Da je od navedenom periodu obolio od kožnog oboljenja na nervnoj bazi od koga se i danas liječi.

Saslušan na glavnom pretresu,svjedok P. Đ.,posvjedočio je da je predmetni događaj tragično uticao na njegovu emocionalnu sveru.U tom periodu imao je sedamnaest godina i gledao je majku,babu i čitavu porodicu kako pate i plaču.Osjećao je tjeskobu,pa čak,nije htio da ide u školu i bilo ga je sramota.Sjeća se da je jednom prilikom pošao u stomatološku ordinaciju.Dok je sjedio na stolici gdje mu je zubarka popravljala zub,njen kolega,ne znajući njegov identitet komentarisao je ,odnosno čitao je novine i pomenuo ime P. Z.,kada je kazao da sve učesnike tog događaja treba objesiti i zapaliti.

Saslušan na glavnom pretresu,svjedok P. L.,u bitnom je posvjedočio da se sjeća predmetnog događaja.Taj događaj je dosta teško podnio na psihološkoj ravni.U to vrijeme bio je treći razred Osnovne škole.Bilo mu je teško da ide u školu, jer ga je bilo strah reakcije školskih drugova.Na javnim mjestima je imao neprijatnosti,a te neprijatnosti ogledale su se u tome kada bi čuo nekoga na javnom mjestu da čita novinske članke,da su bili

uglavnom negativni komentari, i ti ljudi su negativno komentarisali ličnost i fizički izgled njegovog oca. Da je sve što se dešavalo teško podnosio i to dugi niz godina.

Ocjenom navoda optužbe, provedenim dokazima na glavnom pretresu, kako pojedinačno, tako u međusobnoj povezanosti, sud je utvrdio da je okrivljena izvršila krivično djelo stavljeno joj na teret optužnim aktom supsidijarnih tužilaca, pa je sud okrivljenu oglasio krivom i izrekao krivičnu sankciju, kao u izreci presude, sve iz sledećih razloga:

U postupku je, nepobitno utvrđeno, da je okrivljena izvršila krivično djelo koje joj je stavljeno na teret optužnim aktom supsidijarnih tužilaca P. Z. i J. E..

Obrana okrivljene je izostala, budući da je bila nedostižna državnim organima Crne Gore, a rješenjem Vanraspravnog vijeća ovog suda određeno je suđenje u odsustvu.

Sud je činjenično stanje u ovoj krivično-pravnoj stvari, utvrdio na osnovu brojnih dokaza provedenih na glavnom pretresu, a prvenstveno analizirajući iskaz ovdje okrivljene Č. S., dat prilikom saslušanja u svojstvu svjedoka – oštećene, koji egzistira u spisima predmeta ovog suda Ki.br.02/5585, na osnovu kog iskaza je pokrenut postupak protiv ovdje supsidijarnih tužilaca i to P. Z., zbog krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 251.st.2 u vezi st.1 KZSRJ i Jasavić Ekrema, zbog krivičnog djela posredovanje u vršenju prostitucije iz čl. 251.st.2 u vezi st.1 KZSRJ u sticaju sa krivičnim djelom trgovina ljudima iz čl. 201 ast.8 u vezi st.1 KZRČG, a koji postupak je obustavljen zbog odustanka državnog tužioca od krivičnog gonjenja protiv tada osumnjičenih, ovdje supsidijarnih tužilaca, koja činjenica je utvrđena uvidom u spise predmeta Ki.br. 02/5585.

Saslušani u svojstvu svjedoka, supsidijarni tužioci, u bitnom su istakli: da je iskaz ovdje okrivljene, dat u postupku Ki.br.02/5585 lažan, i da je doveo do naročito teških posljedica. Sud je, iskaze supsidijarnih tužilaca, cijenio kao istinite i ničim dovedene u sumnju.

Naprotiv, u postupku je utvrđeno, da je iskaz ovdje okrivljene, dat u postupku Ki.br. 02/5585 u svojstvu svjedoka-oštećene, lažan, kako u objektivnom, tako i u subjektivnom smislu, i da je taj iskaz doveo do naročito teških posljedica po supsidijarne tužioce, o čemu su svjedočili kako supsidijarni tužioci, tako i članovi njihovih užih porodica: sinovi supsidijarnog tužioca P. i supruga i sin supsidijarnog tužioca J..

Naime, analizirajući iskaz ovdje okrivljene, dat u postupku Ki.br.02/5585, koji je u tom postupku dala u svojstvu svjedoka-oštećene, da se primijetiti da je isti protivrječan sam sebi i selektivan, ali u dovoljnoj mjeri povezan u nastojanju da pojača predstavu o učešću ovdje supsidijarnih tužilaca, tada osumnjičenih, u izvršenju krivičnih djela koja su im tada bila stavljena na teret. Da je predstava ovdje okrivljene, koju je istakla u citiranom postupku neistinita, utvrđeno je iz materijalnog dokaza, dostavljenog službenim putem od strane Osnovnog suda u N.S. i to Ugovora 1 od 04.01.1999 godine zaključenog između „V. k.“ iz N. S. i lokala „O.“ iz P., iz kog ugovora je utvrđeno da se „V. k.“ iz N. S. obavezao da uputi na rad izvođače u noćni lokal „O.“ u periodu od 01.01.1999 godine do 31.01.1999 godine, a da je jedna od izvođačica ansambla i Č. S.. Navedeni materijalni dokaz nedvosmisleno upućuje na zaključak kako i kojim povodom je ovdje okrivljena došla u C. G.. Dakle, svakako ne iz B. i H., kako je to tvrdila u svom iskazu, i to da je došla automobilom sa supsidijarnim tužiocem P., njegovim automobilom marke „G.č.“, a da se njen dolazak ne može povezati sa supsidijarnim tužiocem P., utvrđuje se, takođe, iz materijalnog dokaza - dopisa Sektora policije u N. S., iz koga je utvrđeno da prelaz ovdje okrivljene nije evidentiran na graničnom prelazu prema F. B. i H., niti na graničnom prelazu prema R.S., niti je evidentiran prelaz vozila marke „G. č.“, reg. br. u vremenskom periodu od septembra 1999 do 2001 godine.

Tada oštećena, ovdje okrivljena, je bila sposobna da da svjedočki iskaz, o čemu se na zapisniku izjasnila sudski vještak medicinske struke – neuropsihijatar dr K. M., a koja činjenica je značajna u smislu utvrđenja subjektivnog odnosa okrivljene prema izvršenom krivičnom djelu, i upućuje na njen direktni umišljaj, kao oblik vinsti u odnosu na osnovno djelo davanje lažnog iskaza. Nadalje, tada oštećena u svom iskazu je istakla da je ovdje supsidijarni tužilac P. prodao izvjesnim licima u noćnom lokalu „O.“ u P., što je svakako netačno, i taj dio iskaza, tada oštećene, je obesnažen objektivnim kontrolnim dokazom - citiranim ugovorom zaključenim između „V. k.“ iz N. S. i noćnog lokala „O.“ iz P., iz koga se utvrđuje da je tada

oštećena, u noćni lokal „O.“ došla kao plesačica, a takođe da je taj identičan posao radila i u N. S.. Nadalje, tada oštećena je izjavila da ima hiljadu dokaza za E., i da će i on odgovarati, ne konkretizujući prezime, što nije učinila u čitavom toku postupka ni u odnosu na supsidijarnog tužioca P., ističući “onaj vaš tužilac Bog, Z. tužilac“, i u svim zapisnicima se samo pominju imena i nigdje nije pomenuto prezime suspidijarnih tužilaca, pri činjenici da je tada oštećena više puta i dugo saslušavana, a da nije sačinjen zapisnik o prepoznavanju. Nadalje, ovdje treba istaći da je životno nelogično da je tada osumnjičeni P. koji je obavljao javnu funkciju zamjenika Vrhovnog državnog tužioca mogao vršiti tako teško krivično djelo na štetu tada oštećene, pogotovo što je na tu funkciju osim stručnih referenci, morao da ima i visok ugled, kako u profesionalnom, tako i u ličnom životu, a prije te funkcije morao je obavljati posao zamjenika Osnovnog i Višeg tužioca, za koje je takođe nužan uslov kako profesionalni, tako i lični kredito, a koji izbor je u to vrijeme vršila Skupština Crne Gore nakon javne rasprave.

Nadalje, tada oštećena je istakla da u to vrijeme nije baš dobro znala srpski jezik, pa je njeno saslušanje u prethodnom postupku obavljeno uz pomoć tumača za ruski jezik, a koja činjenica je, po ocjeni ovog suda, vrlo bitna u kontekstu dalje analize njenog svjedočkog iskaza.

Naime, tada oštećena u više navrata navodi djelove grada u Podgorici, „T.p.“, da je živjela u zgradi „B.“, koje djelove grada označava po lokalizmima, što je sasvim nelogično, pri činjenici da je sama istakla da u to vrijeme nije dobro poznavala srpski jezik.

Nadalje, istakla je da su u kafani kod „B.“ iznad prve police sa pićem bile okačene slike na kojima je ona bila naga, pored tužioca Z. B., koji je bio polu nag, a da u toku dugog prethodnog postupka ove slike nijesu nađene i uvrštene u dokazni materijal, što je bilo lako učiniti, budući da su se nalazile u navedenoj kafani na vidnom mjestu, a koji dokazi bi tada državnom tužiocu svakako mogli predstavljati materijalne dokaze u pravcu dokazanosti krivice tada osumnjičenih, ovdje supsidijarnih tužilaca.

Pojašnjavajući na koji način je u jednom trenutku povedena na S. S., gdje je seksualno eksploatisana, istakla je da su je doveli ispred Skupštine Crne

Gore i da je u konvoju automobila krenula u pravcu S. S., navodeći da je u jednom automobilu bio i jedan državnik Crne Gore kome je navela ime, a odmah zatim je istakla da nije ni znala ko je on, pa se taj dio iskaza tada oštećene pokazuje kao neistinit i iznad svega nelogičan, a pogotovo da bilo koji državnik Crne Gore živi takvim načinom života kako to neosnovano želi predstaviti tada oštećena, i upravo u ovom dijelu iskaza oštećene dolazimo do krucijanog pitanja: motiva oštećene za davanje takvog iskaza. Istina, motiv nije bitan element ovog krivičnog djela, ali kada se sagleda njen dugačak iskaz, sasvim se jasno može zaključiti da su pominjana lica i to najprije supsidijarni tužilac P. koji je u to vrijeme obavljao posao zamjenika Vrhovnog tužioca, a kasnije i visoki državni zvaničnik, te se savim jasno nazire motiv tada oštećene prilikom davanja iskaza, koji motiv u ovom postupku nije mogao biti utvrđen, niti je to bila obaveza suda, imajući u vidu bitno obilježje bića krivičnog djela koje je okrivljenoj stavljeno na teret.

Tada svjedoku-oštećenoj, ovdje okrivljenoj su konstatovane tjelesne povrede, bliže opisane nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke dr. Č. D.. Međutim, u toku postupka nije dokazno da su te tjelesne povrede nanijeli tada osumnjičeni, ovdje supsidijarni tužioci.

Pravno kvalifikujući utvrđeno činjično stanje, sud je utvrdio da je postupajući na način kao u izreci presude, okrivljena ostvarila sva bitna obilježja bića krivičnog djela davanje lažnog iskaza iz čl. 389.st.4 u vezi st.3 i st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Cjeneći subjektivni odnos okrivljene prema izvršenom krivičnom djelu, sud je utvrdio, da je u odnosu na osnovno krivično djelo davanje lažnog iskaza iz čl.389.st.1 KZCG, postupala sa direktnim umišljajem kao oblikom vinsti, odnosno bila je svjesna krivičnog djela i htjela je njegovo izvršenje, dok je u odnosu na kvalifikatornu okolnost postupla sa svjesnim nehatom, odnosno bila je svjesna da sa svojom radnjom može učiniti djelo ali je olako držala da do toga neće doći ili da će to moći spriječiti.

Sud je izvršio korekciju činjeničnog opisa krivičnog djela, na način što je u 14 redu odozgo, umjesto inicijala „S.V“ i „J. E“, postavio riječi „S. V.i J. E.“, a u 24 redu odozgo, umjesto inicijala „P.Z“, postavio riječi „P. Z.“, na osnovu

dokaza provedenih na glavnom pretresu, a vodeći računa o sugestiji suda Višeg stepena, izraženoj kroz upute u ukidnom rješenju.

Odlučujući o krivičnoj sankciji, sud je, cijenio sve okolnosti iz čl. 42 KZCG, koje utiču da kazna bude manja ili veća, pa je u odsustvu otežavajućih okolnosti, kao olakšavajuću na strani okrivljene cijenio raniju neosuđivanost koju je utvrdio iz citiranog izvoda iz KE, pa je sud okrivljenoj izrekao uslovnu osudu, kojom joj je prethodno utvrdio kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, sa rokom probacije od dvije godine, u uvjerenju suda da nije nužno da okrivljena utvrđenu kaznu zatvora i efektivno izdržava, već da se i upozorenjem uz prijetnju kaznom može uticati na okrivljenu da ne vrši ovakva ili slična krivična djela, a radi krivično pravne zaštite, i da se navedenom sankcijom ima ostvariti svrha uslovne osude iz čl. 52.st.2 u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4.st.2 KZCG.

Sud je odluku o imovinsko-pravnom zahtjevu donio na osnovu čl. 239.st.2 ZKP-a, pa je oštećenog J.E. uputio da imovinsko-pravni zahtjev ostvari u parničnom postupku.

Sud je odluku o troškovima postupka temeljio na odredbi čl. 229.st.1 ZKP-a, pa je obavezao okrivljenu da ovom sudu na ime troškova postupka uplati novčani iznos od 485,00 eura, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude. Troškovi postupka se odnose na ime nagrade braniocu po službenoj dužnosti. Visinu paušala kao u izreci presude, sud je, donio na osnovu složenosti i dužine trajanja postupka.

Na osnovu izloženog, a primjenom citiranih zakonskih odredbi, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana 30.06.2014

ZAPISNIČARKA, S U D I J A,

Maraš Ana s.r. Đuković Goran s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku
od 15 dana od dana prijema pismenog otpravka,
Višem sudu u Podgorici a preko ovog suda.

Z.T.O. Maraš Ana

DN-a: Po primjerak presude dostaviti:

- oštećenim kao tužiocima, P. Z.i J. E.,
- punomoćniku oštećenih kao tužilaca, adv. Lj. N., iz P.,
- braniocu po službenoj dužnosti okrivljene, adv. B. L. iz P.,
- a/a

Postupljeno dana _____

- Službenik Suda _____